

கீத போதனை
ரஞ்சிதம்

ரி. எம்.
ஷாஹுல் ஹமீது

கீத போதனருஞ்சிதம்

கவிஞர்

ரி. எம். ஷாஹ்வால் ஹமீது

First Edition 27 April 1972

'Keetha Pothanaranjitham'

Lyric poems of T. M. Shahul Hamid

**Published by the International Islamic Institute
108 Barnes Place
Colombo-7**

T. M. Shahul Hamid

ත්‍රි ඩීම්. සාහුල හමිද්

பிழை திருத்தம்

<u>பக்கம்</u>	<u>பந்தி/பாட்டு</u>	<u>வரி</u>	<u>திருத்தம்</u>
7	5	1	ஜலா வு ஹய்
12	3	8-9	இந்தியா
12	3	11	இச்சட்டங்கள்
14	3	11-12	வேதநூற்கள்
21	(பாட்டு)	1	விந்த
26	2	6	ஹஜ்ஜை
30	(3)	1	முற்றசிக
31	(2)	10	நேரத்தின்
31	(2)	11	பள்ளிப்ரசங்கம்
31	(4)	5	நாலாம்படி
33	(9)	1	ஹிந்துஸ்தான்திலே
36	5 (3)	3	வவ்லூர் சீராங்கல்லூரி
43	(1)	10	ணிறுவுவ
45	(2)	5	பவளப்பிளப்புள்
46	(4)	1	(4)
48	—	2	சாரணரான
48	—	3	கெஞ்சம்
48	(1)	3	தந்து வந்து
52	(3)	2	தார்ந் திடுவார்
55	19	4	திருத்தாதராவர்
57	50	1-2	திரு நாமங்களில்
57	51	-	முஸல்மான்
57	54	-	20
59	83	-	மிஸர்
59	92	-	அறேபியர்

“.....அக்குறலை, குருகொடையைச் சேர்ந்த கவிஞர் ஸி. எம். ஷாஹு-ல் ஹமீது அவர்கள் 1893ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 15இல் பிறந்தவராவர். நாற்புது ஆண்டுகளை ஆசிரி யத்தொழிலில் கழித்து 1953ம் ஆண்டில் அக்குறலை அரசினர் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராக இவர் இளைப் பாறியுள்ளார். அறபு, ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழி கவிதையும் பரிசுசமயமுடைய இக்கவிஞர், தமிழிற் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி பெற்றனர்க்கு இவர் யாத்தனை கவிதைகள் சான்று பகர்கின்றன. இவருக்குத் தமிழ்நிலூட்டியவர் களுள் ஒரிப்பிடத்தகவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஜோல் பொக்கையா ஆசிரியர் அவர்களாவர்.

கவிஞர் ஹமீது அவர்கள் 1943 முதல் 1959 வரை கண்டி மாவட்டம் ஹாரிஸ்பத்து—தும்பனைப் பகுதிக்குக் காதியாராகவும் சமாதான நீதவாணுகவும், 1932 முதல் 1938 வரை உடக்கம்பறுங் கோறலைக் கிராமசபைத் தலைவராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். இவர் அகில இலங்கைச் சோனக இல்லாமிய கலாசார நிலையத்தினதும், கண்டி மூன்றில் லீக்கினைதும் ஸ்தாபகர்களுள் ஒருவராவர். இவர் தாம் வாழும் பிரதேசத்தின் சமூகப் பணியிலீடுபாடு கொண்டுதாடு இலக்கிய மூயற்சிகளிலும் ஆர்வங்காட்டி வருகிறார்.

இவரது கவிதைகளை அச்சேற்றி வெளியிடுவதற்கான முயற்சிகளை அவரது மக்களாகிய டாக்டர் எச். எம். மஃரூப் அவர்களும், ரிஜிஸ்டிரார் ஜெனரலாகக் கடமையாற்றும் அள்—ஹாஜ் எச். எம். இஸ்ட். பாருக் அவர்களும் மேற்கொண்டுள்ளார்கள்.”

—தினகரன் (வார மஞ்சளி), 17. 2. 1971

பதிப்புரை

உள்ளுரை

	பக்கம்
பதிப்புரை	7
அணிந்துரை	8
கவிஞர் கருத்து	9
முன்னுரை	10
1. இறை புகழ்	29
2. ஜம்பெருங் கட்டைகள்	30
3. அல்லாது ஒருவனே	32
4. பூரணச் சந்திரன்	35
5. சோனகர் கல்வி	36
6. மாமத்து அரசு	37
7. கண்டால் மகாநந்தமே	39
8. தஞ்சம் தந்தெனை	40
9. பகுதாதின் ழாபே	40
10. அக்குறணையின் சிறப்பு	41
11. தோபிமானம்	42
12. பூஞ்சரணமே மனமே	44
13. மங்களம் பயின்று வாராய்	46
14. எங்கள் முகம் பாரும்	47
15. சித்தி தந்தாஞும்	48
16. அங்ஹூஜி வரவேற்பு	48
17. கல்கெதறை மஸ்ஜிதுல் அவர்கள்	50
18. பாலர்கள் நாமிங்கு	53
19. பாலகர் நாமிங்கு	53
அறபு-தயிழ் சொற்றெடுதி	55

கவிஞர் ஷாஹூல் ஹமீது அவர்களது கவிதைகளை நூலுக்கு வெளியிடுவதில் பெருமிதம் அடைகின்றோம். இதனை வெளியிடும் வாய்ப்பினை இம்மன்றத்துக்குத் தந்த கவிஞர் அவர்களுக்கு எமது உள்ளங்களிந்த நன்றி.

இந்நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்கி எம்மை ஊக்குவித்த மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அல்லாது பதியுத்தீன் மற்றும் மூத் அவர்களுக்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இக்கவிதைத் தொகுப்பினைப் படிப்பவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன் ஏற்படக்கூடிய வகையில் சிறந்த ஒரு மூன்றாண்டு எழுதித் தந்த ஐஞப் எஸ். எம். சொன்னுத்தீன் B. A., Dip. in Lib. (Ceylon), B. Ed. (Toronto) அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி.

கவிஞர் அவர்கள் கையாண்டுள்ள அறபுப் பதங்களைத் தமிழில் விளக்கி நூலின் இறுதியில் ஒரு சொற்றெடுதி யைச் சேர்த்துள்ளோம். இதனை தயாரிக்க உதவிய அல்லாது எம். எம். உவைல் M. A. (Ceylon) அவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்துகிறோம்.

“அல்லாஹூ ஜூல் ஜூலாஹூ” என்ற அறபுச் சொற்றெடுதை எழுதித்தனி முறையில் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ளது அட்டைப்படம்.

இந்நாலைக் குறுகிய கால எவ்வெளியுள் அச்சிட்டு வெளியிட உதவிய சென்றல் அச்சுக்குதாருக்கு எமது நன்றி.

இக்கவிதைத் தொகுப்பினை யாவரும் படித்து ரசிப்பார்கள் என்பது எமது தமிழ்க்கை.

அப்பதுல் டாக்ஸிவ். எம். அமீர்
டொமினிக்கன் குழியரசின் கொன்ஸல்-ஜெனரல்;
தலைவர், சர்வதேச இல்லாமிய மன்றம்
108, பாண்டி பிளேஸ்
கொழும்பு-7
ஹித்ரி 1392, நபீசுல் அவ்வல் 12
27. 4. 1972

கவிஞர் கருத்து

அணிந்துரை

நண்பர் ரீ. எம். ஷாஹுல் ஹமீது அவர்களைக் கடந்த முப்பது வருட காலமாக அறிவேன். இவர் மத்திய மாகாணத்தின் முன்னேற்றுத் தலைமுகமாகக் கல்வி, அரசியல், சமூகத்துறைத்துறை சமீயாது உழைத்தவர். குறிப்பாக அக்குறை வாழ் முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர். ஏனைய சமூகத்தினரோடு தோணோடு தொன் நின்று பொது மக்களது நலனுக்காக உழைத்த தேசாபிமானி.

நண்பர் ஹமீது அவர்கள் இயற்றிய பாடங்களை சிற்கி பின்னாலே அவர் ஒரு சிறந்த கவிஞர் என்பதற்கும் உணர்ந்தேன். சொற்செறிவு, பொருட் செவை, ஆழந்த கருத்து மிக்க கவிதைகளை இந்நாலின் கண்ணே கவிஞர் இயற்றியுள்ளார். அனைவரும் படித்துப் பயன்படையத் துணைசெய்யச் சிறந்த நூல் இது.

பதியுத்தீக் மற்றும்
கல்வி அமைச்சர்

கல்வி அமைச்சர் காரியாலயம்
கொழும்பு - 2
1972 ஏப்ரல் 11

பலவருட காலமாக ஆசிரியராகவும், காதியாகவும், கிராமச்சபைத் தலைவராகவும் கடமையாற்றியுள்ளேன். சமூக மறுமலர்ச்சியைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு இவ்வாழு சேவை செய்த நீண்ட காலப் போக்கில் ஆங்காங்கு பற்பல சங்கங்களை நிறுவி முஸ்லிம்களின் கல்வி, சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத்தையிட்டு இடைவிடை மக்களுக்குப் போதிக்க நேர்ந்தது. இவற்றுள் கல்வீயின் முக்கியத்துவம் முதலிடம் பெற்றது.

மக்களை உணர்ச்சியூட்டி உயிர்ப்பிக்க அடிகோலும் ஓர் உண்ணத் சாதனமாகக் கவிதையைக் கணிக்கலாம். இந்த அடிப்படையில் மக்கள் சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கையில் அவ்வப்போது சமயோசிதமாகப் பல கவிதைகளும் இயற்ற எனக்குத் தருணம் வாய்த்தது.

எனது பழைய மாணவர்களது வேண்டுகோளின்படி அவற்றிற் சிலவற்றை அச்சிடத் திர்மானித்தேன். அப் பொழுது கொழும்பில் அல்லாஜ் அமீர் அவர்களது தலைமையில் இயங்கும் சர்வதேச இல்லாமிய யன்றத்தார் இந்நாலைத் தாமே பிரசரித்து வெளியிட முன்வத்தனர்.

இதன் பொருட்டு அவர்களுக்கு எனது பாராட்டையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொன்வதுடன், இல்லாமிய இலக்கியங்களைப் பிரசரிக்கும் தொண்டில் மூஸ்லீம் ஸ்தாபனங்கள் மென்மேலும் அக்கறை செலுத்துவார் களென்று நம்புகிறேன். இவ்வாறு செய்தல் எமது முன்னேற்றத்தைச் சாதிப்பதற்கும், குறிப்பாக எமது தனித்துவத்தைப் பெற்றுதற்கும், இன்றியமையாததாகும்.

ரீ. எம். ஷாஹுல் ஹமீது
24, குருகொடை
அக்குறை
மீலாத் தினம், ஜூலை 1392

முன்னுரை

அக்ருஹணைக் கவிஞர் ஷாஹமால் ஹமீது அவர்களைத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு, சிறப்பாக முஸ்லிம்களுக்கு, அறி முகப்படுத்தி வைக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தை அவரது குமாரர் எச். எம். இஸ்ட். பாருக் அவர்கள் எண்ணிடம் தெரி வித்தபோது நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அப்பணியை ஏற்றுக்கொண்டேன்.

எனது இசைவிற்கான காரணங்கள் பலவாகும். முதற் கண் இல்லங்கைத் தீவில் இஸ்லாம் காலூர்ன்றி ஏறத்தாழ ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் வளர்ந்து நிலைபெற்ற நூல்கள் வகையினைண்ணிப் பார்க்கும் ஒரு வாய்ப்பு இதன்மூலம் எனக்குக் கிட்டியுள்ளது. மற்றும், எம்மவர் இந்நாடு முழுவதும் சிங்களவர், தமிழர் ஆகியோர் மற்றும் பரவலாக வாழ்ந்து வருவதனால், அவர்தம் வாழ்க்கை முறையின் மீதும், அதன்வழி அவர்தம் கலாச்சாரத் தனித்துவம் பேணப்பட்டு வந்த வகையின் மீதும் எனது சிந்தனையைச் செலுத்த இப்பணி ஏதுவாயுள்ளது. இத்தகைய சிந்தனை செலுத்த இப்பணி ஏதுவாயுள்ளது. இத்தகைய சிந்தனை களினாடே இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழ் மொழிக்களினாடே இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழ் மொழிக்கு மிடையிலான தொன்மைத் தொடர்பினையும் தெளியக் குடியதாயுள்ளது.

இஸ்லாத்தின் தோற்றத்திற்குப் பல நூற்றுண்டுகட்டு முன்பே அறேபியர்கள் இலங்கையோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். கீழ்த்திசை நாடுகளுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் டையிலான வர்த்தகம் இவர்கள் கைகளிலேயே இருந்து வந்தது.

அறேபியாவினிருந்து முஸ்லிம்கள் முதலில் இலங்கையில் குடியேறியது ஜி. பி. எட்டாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலேயே என்பது ஸர் அலெக்ஸாண்டர் ஜோன்ஸ்டன்

அவர்களது கருத்தாகும். அவர்கள் கூற்றுப்படிக்கு இலங்கை வந்த அறேபியர்கள், திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் மாதோட்டம், மண்ணுா, குதிரைமலை, புத்தளம், கொழும்பு, வேருவனை, காவி ஆகிய பிரதேசங்களில் குடியேறினார்கள். சரித்திர ஆசிரியர் கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி அவர்கள் ‘ஏழாம் நூற்றுண்டின் இறுதிக்கு முன்னரே மூஸ்லிம் வர்த்தகர் கூட்டமொன்று இலங்கையில் குடியேறிவிட்டது’ என்கிறார். இலங்கையில் குடியேறியது முதல், பதினாறும் நூற்றுண்டு வரை மூஸ்லிம்களின் வர்த்தகச் செல்வாக்கு அதி உன்னதமான நிலையில் இருந்து வந்தது.

14ம் நூற்றுண்டில் இலங்கை வந்த இப்னுபத்துத்தாக கொழும்பில் ஜவல்தி என்ற பிரபல கடலோடியின் கீழ் 500 அபிலீனியர்கள் சேவை புரிந்து வந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். இந்தியாவின் முதலாவது போர்த்துக்கீசிய ஜஸ்ராயின் மகனான தொன் லொரஸ்லோ த அல்லெய்தா கீ. பி. 1505ம் ஆண்டின் கொழும்பில் வந்திறங்கியபோதும் இந்தகரில் மூஸ்லிம்களே பெரும்பான்மையினராக மிகுந்த வர்த்தகச் செல்வாக்குடன் விளங்கின்றென்பதை எஸ். ஐ. பெரேரா அடிகளார் பின்வருமாறு தமது இலங்கைச் சரித்திர நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்: “சிறப்பாகக் கருவா, தேங்காய், யானை முதலியவற்றில் வர்த்தகம், கடலோடிகளான அறேபியரின் சந்ததிகளான மூஸ்லிம்களின் கைகளிலேயே இருந்தது. அவர்கள் தங்களுடைய வர்த்தகப் பொருட்களைச் சேமிப்பதற்காகப் பல பண்டகசாலைகளை (பங்கசாலாக்கள்) வைத்திருந்தனர்” (கொழும்பு) நகர மக்கள் பெறும்பாலும் மூஸ்லிம்களாகவேயிருந்தார்கள். ஒரு மையவாடியுடன் கூடிய பள்ளி வாசலொன்றும் மூஸ்லிம் சட்டப்படி, சச்சாவுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான நீதிமன்றமொன்றும் அங்கிருந்தன.

இந்நாட்டை 1505ல் அடைந்த போர்த்துக்கீசியர் அறேபிய வணிகர்களை ஒழித்துக் கட்டுவதில் மும்முரமாக முனைந்தனர். இங்கேரோப்பியரின் வருகையுடன் இதுகாறும் சிருத்தும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்து வந்த மூஸ்லிம்களின் செல்வாக்கான நீதிமன்றமொன்றும் அங்கிருந்தன.

ஙாக்குத் தேவ்வறவாயிற்று. வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தொடர் புகள் வெகுவாகத் துண்டிக்கப்பட்டன. உள்நாட்டிலும் கூட உரிமைகள் யாவும் பறிபோயின. உண்மையில் கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்து பெருந்தொன்கயான முஸ்லிம்கள் மலிப் பிரதேசங்களிலிரும் கிழக்குக் கரையோரத்திலும் தஞ்சம் புக வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது. இவ்வகையிலேற்பட்டவை தான் மாவளன்லை, ஹெம்மாத்தகம, உடுநுவர, கட்டுக்கெதறை மழிகே முதலிய கிராமங்களாயிருத்தல் வேண்டும். இவை ஒன்ற கிராமங்களில் இன்றும் கூட நாம் முழுவதும் முஸ்லிம்களே குடியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது. வாழ்தகத் தொடர்பான கருமங்களில் சிங்கள மக்களுடன் மிகுந்த நேசபான்மையோடு பழகி வந்தபோதிலும் மத கலாச்சார அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் மிகவும் கட்டுப்பாட்டுடனேயே நடந்து வந்துள்ளார்கள்.

தமது மார்க்க, கலாச்சார, சமூக தனித்துவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் நெடுகிலும் முஸ்லிம்கள் காட்டி வந்துள்ள அக்கறைதான் இதுகாறும் முஸ்லிம் கிராமங்களில் அவர்களின் கட்டுப்பாடான ஒருமைப்பாட்டிற்கும், மார்க்கப் பிளின்பிற்கும் அடிப்படைக் காரணமாக இருந்து வந்துள்ளது.

மேலும் முஸ்லிம் குடியேற்றங்களில் திருக்குருவுள் மூத்தீ ஆகியவற்றின் மீது அமைந்த சரீயத்துச் சட்டங்களே மக்களின் அன்றூட சமய, சமூக வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தி வந்தன. இச்சட்டங்கள் ஆட்சியாளரின் நிர்ப்பந்தங்களினாலும்ரி மக்களின் பாரம்பரிய மத உணர்ச்சியினாலேயே பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. மார்க்கச் சட்டங்களை மார்க்க அறிஞர்களான உலமாக்கள் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தி வந்தார்கள். இவ்வுலமாக்களில் பலர் அறேபியா, எகிப்து, இந்தியா முதலிய நாடுகளில் கற்றும், பிரயாணம் செய்தும் பெற்ற மார்க்கச் சட்ட அறிவினை காலத்துக்குக் காலம் இந்தாட்டில் பறப்பினர். இச்சட்டங்கள் அறபு மூலத்திலிருந்து அறபுத் தமிழில் பெயர்க்கப்பட்டனவாகும் இச்சட்டங்களைக்

கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளான சிதாபுகள் உலமாக்களால் ஒவ்வொரு சிதாமப் பள்ளிவாசலுக்கும் கொண்டுசெல்லப்பட்டன. இவற்றின் மூலமே மக்களுக்கு மார்க்க விதிகள் அறிவிக்கப்பட்டு ஒரு கட்டுப்பாடான சமூக அமைப்புக் பேணப்பட்டு வந்தது.

போர்த்துக்கிசியரின் காலத்துச் சோன்கர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் குவேரோஸ் பாதிரியார், கருத்துறைக்கு அன்மையில் ஒரு கிராமம் இருந்ததாகவும், அக்கிராமம் முழுவுடுமே சோன்கர்கள் கூட்டமாக வாழ்ந்ததாகவும், அக்கிராமம் சோன்கர் கிராமம் என்றே அழைக்கப்பட்டதாகவும் கூறுகிறார். அக்கிராமத்தில் ஒரு காதியார் போதனை செய்து வந்ததாகவும் அவர் கூறுகிறார்.

எமது கவிஞர் ஷாஹூல் ஹமீது அவர்களுடைய பிறப்பிடமாகிய அக்குறைனைக் கிராமமும் இந்திக்கூயில் வைத்து எண்ணத்தக்கதேயாகும். இலங்கை முஸ்லிம்கள், சிங்கள மக்கள் பெருமளவில் வாழும் பிரதேசங்களில் தனித்தனிக் கிராமங்களில் ஒன்றுகூடி வாழும் முறையினை சமூகவியலின் அடிப்படையில் ஆய்வுதற்கு இவ்வக்குறைனைக் கிராமம் சிறந்த தோர் உதாரணமாக அமைந்துள்ளது.

இக்கிராமம் பற்றி வழங்கிவரும் கூத்திரைன்று இதற்குச் சரித்திரப் பிரதித்தப் பின்னணி பொன்றினைத் தருகின்றது. இக்குற்றின்படிக்கு இக்கிராமம் போர்த்துக்கிசியரின் காலத்தில் உருவானதென்று கூறப்படுகின்றது. 1632ம் ஆண்டு முதல் 55 வருடங்களம் கண்டியின் மன்னானாயிருந்த இரண்டாவது இராஜ சிங்கன் ஆட்சியின் முற்பகுதியில், போர்த்துக்கிசியரின் ஆக்கிரமிப்பு நாட்டை வருத்தி வந்தது கரையோரப் பகுதிகளில் தமது செல்வாக்கைப் பரப்பிக் கொண்ட பகைவர்கள், மலைநாட்டின் தலைநகராம் கண்டியையும் தாக்க முற்பட்டார்கள். ஆனால் இம்முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. போர்த்துக்கிசியரின் கடுந்தாக்குதலை இராஜ சிங்கன் முறியடிப்பதற்கு உதவியவர்கள் மூன்று அறேபிய

முஸ்லிம்களாகும். தன் நகர் காத்த நல்லவர்களைக் கொர வித்த மன்னன் அவர்களை அந்நகர்க்கருகேயே குடியமர்த்தி மகிழ்ந்தான். இவ்வாறு நிகழ்ந்த குடியேற்றமே அக்குறைணக் கிராமம் என்று கூறப்படுகின்றது. இந்திகழ்ச்சியைக் கவிஞர் ஷாஹால் ஹமீது அவர்கள் பின்வரும் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்:

‘கண்டியம் பதியைக் காவல் புரிந்த
திண்டிறல் வீரரென் நிசை மிக வீட்டிய
சேர்னகப் பெரியோர்க்கான் பரிசாய்
சிங்கள மன்னன் சிருந வளித்தனன்.’

இந்நாட்டிற்கு வந்த காலம் முதல் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதிக் கட்டம் வரை ஐரோப்பியர்கள் இங்குள்ள பெளத்த, ஹிந்து, முஸ்லிம் மக்களைத் தம் மதவழிச் செலுத்த முயன்று வந்திருக்கின்றார்கள். இந்நாட்டில் ஐரோப்பியரின் மதமாற்ற முயற்சிகளை விவரிப்பதாயின் விரியுமாதலின் அதனை விடுத்து, இவ்வகையில் முஸ்லிம்களை டையே எவ்வித தாக்கம் ஏற்பட்டதென்பதை மட்டும் இங்கெடுத்துக் கூற விழைகின்றேன்.

முஸ்லிம் அல்லாதாரிடையே போர்த்துக்கீயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகிய மூப்பிரிவினரும் தத்தம் முயற்சி களில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியீட்டினரெனினும் முஸ்லிம் களிடையே இவர்கள் பெருந்தோல்லியினையே கண்டார்களென்பதை இங்கு நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். சென்ற நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் கண்டிப் பிரதேசத்தில் சமயப் பணியாற்றிய செல்கர்க் பாதிரியார் (1844) முஸ்லிம்கள் தமது மதப்பிரச்சார மூயற்சிக்குக் காட்டிய எதிர்ப்பை மிக வும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். அவர் பின்வருமாறு கூற சின்றார்:— ‘அவர்கள் (சோன்கர்கள்) இடையே புகுவது மிகவும் கடினமாகும். கிருஷ்தவ வெளியீடுகள், வேதநூற் கள் ஆகியவற்றை அவர்களிடையே விநியோகிக்க முயன்ற விடத்து, அவர்கள் பெரும் ஆத்திரமடையக் கண்டேன்.

அவற்றையெல்லாம் அவர்கள் முற்றுகப் புறக்களைத்து விடுகிறார்கள். எந்தவொரு மிழுநிச் சங்கமாவது, இதுவரை அவர்களிடையே பாடசாலைகளை நிறுவுவதில் வெற்றிகாண வில்லை’.

முஸ்லிம்களிடையே மதமாற்றம் அக்காலத்தே தலை காட்டவில்லை என்பதற்கு எமர்ஸன் டென்ஸ்ட் ‘இலங்கையில் கிருஷ்து மதம்’ என்ற நூலில், ஹோவ் என்பாரின் பின் வரும் கூற்றை ஆதாரங் காட்டியுள்ளார்: ‘18ம் நூற்றுண்டின் முடிவிற்குள் கிருஷ்தவர்களின் எண்ணிக்கை 300,000 ஆகக் குறைந்துவிட்டது. கிருஷ்தவ மதத்திற்கு மாற்றப்பட்ட எண்ணற்ற சிங்களவர், தமிழர்களிடையே ஒரு சோன்கர் அல்லது முகம்மதியரேனும் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டாரென்று எமது பதிவு ஏடுகளில் காணப்படவில்லை.’ இதே கருத்தினை எஸ். எஸ். கோர்டன் கம்மியன் என்பாரும் பின் வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்: ‘போர்த்துக்கீயர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நடைபெற்ற உகப்பட்ட மதமாற்றங்களின் போது, ஒரு சோன்கரேலூம் எதிரிகளுடைய மதத்திற்கு மாற்றப்பட்டதாக அவர்களுடைய ஏடுகளில் காணப்படவில்லை.’

இலட்சக் கணக்கானாலும் மதம் மாறிய ஒரு காலகட்டத் தில் ஒரு முஸ்லிமேனும் தன் நிலை மாறவில்லையென்று கூறும் அளவிற்கு அக்கால முஸ்லிம்களைத் தமது மார்க்கத்தில் உறுதிப்பாட்டுடன் நிற்கக் கெய்த சக்தி எது? இந்திலைக்கு நாம் பலவேறு விளக்கங்களைத் தரலாம். ஆனால் அவை அனைத்திற்கும் அடித்தளமாக நாம் கூறக்கூடியது இல்லாமய தத்துவங்களின் விவைமயையாகும். அதற்குத்தபடியாக நாம் முஸ்லிம்களின் சமூக அமைப்பினைக் காரணமாகக் கூறலாம்.

இந்த வகையிலேயே நாம் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் தமது மதம், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றைப் பேணுவதற்கு அவர்கள் அமைத்துக்கொண்ட கிராமக் கட்டுக்கொப்புப்

பெரிதும் உதவியுள்ளதென்பதற்கு எமது புலவரது பிறப்பிட மாகிய அக்குறணையைப் போன்ற சிராமங்களைச் சிறந்த உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

ஒரு மூஸ்லிம் சிராமத்தின் உயிர்நாடி அதன்கண்ணுள்ள பள்ளிவாயிலேயாகும். அப்பள்ளியைச் சுற்றியே அனைத்தும் நிகழும்: அதுவே அக்சிராம மக்களின் கலாச்சார நிலையமுமாகும்.

மேலும் ஆத்மிகத் துறையில் இந்நாட்டு மூஸ்லிம்களுக்கும் தமிழகத்து மூஸ்லிம்களுக்குமிடையே மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது. இங்குள்ள பெரும்பாலான மூஸ்லிம் சிராமங்கள் காலத்துக்குக் காலம் கோட்டாறு, காயல்பட்டணம், கீழ்க்கரை போன்ற இடங்களிலிருந்து வந்துபோன சன்மார்க்கப் பெரியார்களின் உபதேசங்களைப் பெற்றுப் பயன்பைத்துள்ளன. மேலும், இலங்கை மூஸ்லிம் கள் தமிழகத்தெயுள்ள வேலூர் மத்ரலா (பாக்கியத்துல்லாவில்லா) போன்ற அரிய மார்க்க போதனை பீடங்களில் பயின்று வந்து இந்நாட்டில் சமயப்பணியாற்றி வந்துள்ளனர்.

இத்தகைய மதப்பினைப்பே இந்நாட்டு மூஸ்லிம்கள் பிற மதத் தாக்கங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஈடுகொடுக்கக்கூடிய வளிமையை ஈந்தது. தமிழ்மொழியில் தொடர்பான வளர்ச்சிக்கும் வழிகோலியது. இல்லாமிய இலக்கியம் பெரும்பாலும் தமிழ், அறபுத் தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் வழங்கியமையும், பள்ளிவாயில்களில் குத்பாப் பிரசங்கம், ஹதிது ஆகியன் தமிழிலேயே நிகழ்ந்தமையும் தமிழ் மொழி மூஸ்லிம்களிடையே நிலைபெற்று வளர்ச்சியுற ஏதாவாயது.

இலங்கை வந்த தமிழக மூஸ்லிம் பெரியார்களுள் பலர் இந்த நாட்டிலேயே தங்கள் வாழ்நாளைக் கழித்து இறைவனடி சேர்ந்துள்ளார்கள். கண்டி மீராண் மக்காமில் அடங்கியுள்ள அஷ்ஷேய்கு விஹாபுத்தின் வலியுல்லா அவர்கள் இவ்விதமாக மார்க்கப் பணிபுரிய வந்தவர்களேயாகும். இத்து

டன் இந்நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மூஸ்லிம்கிராமங்களில் நெடுகிலும் தமிழக மூஸ்லிம்கள் இமாம்களாகவும், முஅல் வின்களாகவும் மதப்பணி புரிந்து வந்ததையும் இங்கு நாம் குறிப்பிடவேண்டும்.

அக்குறணைக் கவிஞர் ஷாஹால் ஹமீது அவர்களின் ஆத்மீகக் குருவாக அமைந்த பெரியாரும் தாம் மேலே குறிப்பிட்ட வகையினைச் சேர்ந்தவரேயாவர். அப்பெரியார் காயல்பட்டணத்து ஷேய்கு நூஹாதம்பி வெப்பை ஆலிம் காலாஹிப் அவர்களாகும். அக்குறணை குருகொண்டயில் மத் ஸாஹிப் அவர்களாகும். அக்குறணை குருகொண்டயில் மத் ஸாஹிப் அவர்களாகும். அக்குறணை திருப்பணியில் அப்பெரியார் காலாஹிப் அவர்களாகும். தீனின் ஒளி அக்சிராமத்தில் பரவும் வகை செய்தார்கள்.

இதே அமைப்பைத்தான் நாம் பெரும்பாலான சிராமங்களில் காணக்கூடும். சிராமத்தவரை ஜமா அத்தாகக் கொண்ட ஒரு பள்ளிவாயில், அதனேடு தொடர்பான மத்ரலா, மற்றும் அவற்றேடு இணைந்த பரிபாலன அமைப்பு ரலா, அடிப்படையில் ஹதிது மஜ்ஜில்கள், மெளா கலாச்சார அடிப்படையில் ஹதிது மஜ்ஜில்கள், மெளா விதுகள், நெந்தூரிகள், திருமணங்கள், கண்ணத்துச் சடங்குகள், பெருநாட்கள் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் அப்பள்ளி வாயிலையே மத்தியமாகக் கொண்டு இயங்கிவரும். பள்ளி வாயில்களின் நிர்வாகம், மத்திச்சம் என்றும், மரிக்கார் என்றும் அழைக்கப்படும் சிராமத் தலைவர்களைச் சார்ந்திருக்கும்;

மூஸ்லிம் சிராமங்கள் தோறும் நிகழும் இத்தகு கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் தான் இன்று எம்மிடையே காணப்படும் இல்லாமிய இலக்கியச் படைப்புக்களைச் சொற்றத்திற்கும் காரணமாய் இருந்து வந்துள்ளன. அத்தோடு மூஸ்லிம்களிடையே நிலைவந்த களிக்கம்பு, கும்மி போன்ற கலை நிகழ்ச்சிகளும் இலக்கியப் படைப்புக்களுத் தோற்றிவித்துள்ளன. நம்மான் காலத்தினே மக்களைத் துயிலெழுப்பும் பக்கீர்கள் இசைக்கும் பைத்துக்கள் மூஸ்லிம் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக் குப் பெரிதும் உதவியுள்ளன.

கண்டி மீரான் மக்காம் பள்ளிவாயல், வேருவளையிலுள்ள தெச்சிமலைப் பள்ளிவாயல் முதலான திருத்தலங்கள், போப் பிட்டிய அருள்ளாக்கி அப்துல் காதிறுப் புலவர், மக்கள் அப்துல் ஹமீது மரைக்கார் புலவர் போன்றேருடைய இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு இடமளித்துள்ளன.

முஸ்லிம்களுடைய மெளவிது மஜ்ஜிலை-களிலும் திருமை, கந்தூரி முதலிய களரிகளிலும் 'பதம்' பாடும் மரபு என்னற்ற இஸ்லாமிய கீர்த்தனைகளை எமக்களித்துள்ளன. இக்கீர்த்தனங்களின் பொருளாக இஸ்லாத்தின் மாண்பு, நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்களின் வாழ்க்கை, மற்றும் முஸ்லிம் ஆத்ம ஞானிகளின் வாழ்க்கை ஆதியன அமையும்: இந்த இசைப் பாரம்பரியம் சிறப்பாகக் கிராமங்களிக்கதான் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. இன்றும்கூட இந்நாட்டின் சில பாகங்களில் முஸ்லிம் கிராமங்கள் இந்த மரபினைப் பின் பற்றி வருகின்றன.

இத்தகைய இசைப் பாரம்பரியத்தின் வழி வந்தவர்கள் தான் கவிஞர் ஷாஹால் ஹமீது அவர்கள். அவர்கள் இயற்றியுள்ள பாடல் தொகுசியிலுள்ள பாடல்களும் மரபு வழி நின்று இஸ்லாமிய அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பாடல்களைப் பற்றிச் சில விளக்கங்களைக் கூற முன், ஒரு பொதுவான அமைதி கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன்:

கவிஞர் அவர்களுடைய பாடங்களை, நான் எமது முஸ்லிம் கிராமச் சமூக அமைப்பைத் தெளிவதற்கான ஒரு சிறந்த சாதனமாகவே இங்கெடுத்துக் கொண்டுள்ளேன். இருந்தபோதிலும், இப்பாடல்களில் காணப்படும் இலக்கியச் சிறப்பம் சங்கள் பல எண்ணை மிகவும் கவர்ந்துள்ளன. இந்த வகையில் எல்லாப் பாடங்களும் ஒரே தரமானவை என்று கூறுவதற்கில்லாவிட்டினும், பெரும்பாலான பாடங்கள் கவையிக்கனவாயும், பொருள் வளம் படைத்தனவாகவும் மினிர்கின்றன. சிறப்பாகக் கவிஞர் அவர்கள் கையான்

உள்ள இஸ்லாமிய தத்துவார்த்தங்கள் மிகவும் முக்கிய மானவைகளாகும். அடிப்படையானவைகளாகும். மேலும் கவிஞர் அவர்களின் மார்க்க ஞானமும், பொது அறிவும், மூன்னேற்றக் கொள்கைகளும் போற்றத் தக்கவையாகும்.

கவிஞரின் பாடல்களிலே “தெளவுமீத்” எனுக் கூக்கு வத்தின் மகிழம் முதலிடம் பெறுவதை நாம் எளிதில் அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கின்றது. இதுவே இஸ்லாத் தின் ஆணிலேராயிருப்பதனால், இத்தத்துவத்தைச் சிறியோர் முதல் முதியோர் வரை சதா சிந்தித்து மனவறுதியும் அமைதியும் பெறங்கொட்டுகிற கவிஞர் பேருக்கம் காட்டி மிருப்பது வியப்பன்று.

இதை புகழாக அமைந்துள்ள முதலாவது பாடலி லேயே நாம் அல்லாஹ் வின் என்னரிய பண்புகளைக் கவிஞர் அழகுறப் பெய்திருப்பதைக் காணகிறோம். மனித இனத் தின் உலகமைத்திக்குப் பல்லேறு பண்புகளைப் பேசும் அல்லாஹ் வின் திருநாமங்களோ புகிடமன்றோ? ‘அல்லாஹ் வின் திருநாமம் நினைவு கூரப்பட்டால் அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் நிம்மதி பெறுகின்றன’. (திருக்குருஞ் 13:28)

‘அஸ்மாவுல் ஹாஸ்லு’ எனப்படும் அஸ்லாஹ் வின் 99 திருநாமங்களும் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட இறைப் பண்புகளையே சுட்டுகின்றன. இத்தகு அல்லாஹ்வின் தன்மைக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுதல் சாலாது. ‘வானேறு மறைநபி மூஹம்மதீரி னுதயமருள் சுபுஹானியான அல்லாஹ்வைப் புகழுவந்த கவிஞர், அவளைத் தானுளவன், தனியவன், தன் நிகரற்றவன், தற்காப்பவன், முதலவன், முடிவிலாதவன்’ இரட்சகன், அற்புதன் என்கெறல்லாம் வர்ணிக்கின்றார். மற்றும் இறைவன் தன் அருட்கொடையாக நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்களை இவ்வுலகினுக்கு அனுப்பியவாறினையும் ஆரம்பக் கவிதைகளிலேயே கவிஞர் அணிபெற அமைத்துள்ளார்.

அழியதொரு மனிமங்டபத்தைக் கட்டியெழுப்புமாப் போல், ஆதிநாயன் வரழிக்கையின் அத்திவாசமாக்கிய பின், கவிஞர் அடுத்த பாடவில் இல்லாத்தின் ஜம்பெரும் கடமைகளை அம்மண்டபத்தின் தூண்களாக நிறுவியுள்ளார். ‘லாஇலாஹ இஸ்லாஹ, முஹம்மதுர்ரகுஹ் லாஹ்’ எனும் நம்பிக்கை (ஸமான்), தொழுகை, தோன்பு, ஸக்காத், ஹஜ் ஆகிய கடமைகள் இங்கு தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றன. இவ்வைந்து கடமைகளும் ஒரு முஸ்லிமின் முன்னேற்றத் திற்கான படித்தரங்களாகக் கொள்ளப் படுகின்றன. இவ்தறைப் பூரணமாகத் தாங்டினேர்க்கண் நிப் பிறர்க்கு இப்பர சுடேற்றம் பெற முடியாதென்பது உறுதியாகும்.

‘அல்லாஹ் ஒருவனே’ எனும் பாடவிலே நாம் சிறப் பாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய இஸ்லாமிய தத்துவங்கள் பல மலிந்து கிடக்கின்றன. நபிகள் நாயகத்தின் போதனை களை நாம் பின்பற்றி நடக்க வேண்டியதன் அவசியம் பின்வரும் ஈடுபாடிலே வலியுறுத்தப்படுகின்றது:

‘காசினி யெங்கும் கதிர் விட்டெறித்திடும்
காரணரான முஹம்மதரை
நேசித்தவரை நித்த நடந்தவர்
மாசற்ற மேம்பாட ஈடந்தவரே’

எமது முன்னேரின் சாதனைகள் எமக்குப் பெருமை தருவனவாகும். ஒரு சமுகத்தவர் முன்னேறுவதற்கு அவர்தம் பாரம்பரியக் கிறப்புணர்ச்சி இன்றியமையாததாகும். எனவே ஆசிரிய உளம் படைத்த எமது கவிஞர் முந்தைய முஸ்லிம்களின் அறிவு வேட்கையை எத்தனை உரிமையோடு கிறவர்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இப்பாடவில் எடுத்தியம்புகின்றார் என்பதைக் கவனியுங்கள்:

‘பூனைக்கிலே ஹிந்துகளதான்திலே மற்றும்
சினுதியாந் தூர தேசத்திலே

நானு விதக்கலே நாடிப் பயின்றனர்
தேனமிர்தத்தா ரூரைப்படியே’

மற்றுமொரு பாடவிலே ஒவ்வொரு முஸ்லிம் உள்ளத்தி லும் வீரக்களில் பாய்ச்சும் அற்புதமான சொற் கோவையை நாம் காண முடிகின்றது. இஸ்லாமிய வரலாற்று ஏடுகள் பேசும் வீரச் சாதனைகளைத் தையும் இப்பாடவில் கவிஞர் வடித்தளித்துள்ளார்:

‘யாமொழுச் செய்யா நதியரிதா மெங்கள்
வாங்கொவி யோங்கா மலையரிதாம்
ழுமீ தெம்மோராளா நாடரிதா மிதற்
காங்காரணங்க எறிந்துணர்வீர்’

இவ்வரிகளை நாம் படிக்குப்போது கவிஞர் அல்லாமா இக்பால் அவர்களின் பின்பற்றும் பாடல் எமது சிந்தையின் எதிரொலி செய்கின்றது:

‘அறபு நாடும் சீனமும் எம்முடையது
இந்தியாவும் எமதே; நாங்கள் முஸ்லிம்கள்
உலகம் முழுவதும் எம்முடையது.

.....
மேற்கிண் பள்ளத்தாக்குகளிலே
எமது அதான் ஒவியே எதிரொலிக்கிறது
எமது முன்னேற்ற வெள்ளத்தைத்
தடை செய்வார் யாருமிலர்!’

இன்னு எம்மத்தியிலே படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து வருவது உண்மையே. எனினும் வெறும் நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றவர்கள், பட்டங்கள் பல பெற்றவர்கள் மொய்யறிவுடையோரெனக் கொள்ளத் தக்கவர்களா? இல்லையே. இக்கேள்வியைத்தான் கவிஞர் ‘நூல்பல கற்றாலும் மௌன ஷயனதன் நூண்பொரு ஞய்த்துணரா திருந்தால்’ என்ற பாவடிகளில் எழுப்புகின்றார். இதே பாடவில்

இல்லாத்தில் காணப்படும் சமத்துவம் ரோதசத்துவம் போன்ற சிரிய பண்புகளைத்தும் செறிவுற்றிருக்கின்றன.

கண்டிப் பிரதேசத்தில் 19ம் நூற்றுண்டின் இறுதிக் கட்டத்திலேயே முஸ்லிம்களின் விழிப்புணர்ச்சிக் குரல் எழுப்பப்பட்டிருப்பதை முஸ்லிம்களின் மறுமலர்ச்சித் தந்தை அறிஞர் சித்தி வெல்வையவர்கள், முஸ்லிம்களிடையே ஆத்மிக நூனத்தைப் பரப்பியதோடு, கல்வியறிவின் முக்கியத் துவமுணர்த்திப் பாடசாலைகள் அமைத்தல், பாடநூல்கள் வெளியிடக் போன்ற அறிவுப் பணியிலும், அப்பணிக்கு ஏதுவாக 'முஸ்லிம் நேசன்', 'நூனதீபம்' ஆகிய சஞ்சிகைகளை வெளியிடும் முயற்சியிலும் தங்கள் வாழ்நாட்களை அர்ப்பணித்து நின்றார்கள்.

மற்றும், நூனவொளி பரப்பும் நற்பணியில் குன்றிவிட்ட தீபமெனக் கொவத்தை ஆலிமப்பா அவர்கள் பிரகாசித்து வந்தார்கள். இம்மகானின் அறிவொளி அக்காலத்தே அறிஞர் சித்தி வெவ்வை உட்பட்ட எண்ணற்ற முஸ்லிம்களுக்கு வழிகாட்டி வந்தது. இத்தகு இறைவழி நின்ற திருவடையார்களை முன்னேடுத்துகளாகப் பெற்ற மலையகம், இல்லாமய நெறியையும், கலாச்சாரத்தையும் பேணிக்கல்வி வளர்ச்சியில் கருத்துஞ்சி நின்றது இயல்பே. இல்லாமயின் முக்கியத்துவம் உணர்த்துக் காவடி வழி நின்று கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணர்த்துக் காவடி கள் பல கவிஞர் ஷாஹுல் ஹமீது அவர்களின் தொகுப்பில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

நபிகள் நாயகம் மூறும்மது (ஸல்) அவர்களின் புகழ் பரவும் பாடங்கள் இத்தொகுதியில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. 'பூரணச் சந்திரன்', 'மாமதினு அரக்', 'கண்டால் மகாநந்தமே' முதலிய பாடங்களில் நபிகள் பிரான் இன் காத்தின் தூதை இகம் எங்கும் பரப்பிய சிறப்பு விளக்கப்படுகின்றது. நாயகத்தின் நற்பண்டுகள் யவு இப்பாடல்களின் வழித் தெளிவுறக் கூறப்படுகின்றன.

இல்லாமய நெறி நாட்டிலும் நகரிலும் நிலைபெறுவதற்கு வழிவகுத்த ஆத்மநானிகளுள் இருவர் கவிஞரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளனர். இவ்விருவருமே இவ்விலங்கைத் தீவுடன் தொடர்புடையவர்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இவர்களுள் முன்னவர், இதையருள் பெற்ற நபிதிருப்பேரர் வழிவந்த குத்துப்புல்லிக்கதாம் மூலியியுத்தின் அப்துல் காதிது ஜீலானி அவர்களாகும். பின்னவர், நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ள, கண்டிப்பகுதியில் அடச்சம் பெற்றுள்ள சங்கைமிகு ஷெய்கு ஷிஹாபுத்தின் வலியுல்லா அவர்களாகும்.

இலங்கையில் தஃப்தர் ஜீலான் எனுமிடத் திற்கு மகான் மூலியியுத்தின் அப்துல் காதிது ஜீலானி அவர்கள் வருஷை தந்தார்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது. பலாங்கொடைக்கு அண்மையிலுள்ள இப்புனிதத்தலம் முஸ்லிம் பெருமக்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வருவது யாவுக்கு மறிந்ததே.

அருள்வாக்கி அப்துல் காதிதுப் புவவர், 'நாட்சரத்தின் மத்தியிலோர் மாணிக்கத் தீபமெனச் சந்தர்த்தின் கண்டிச்சட்டர்,' ஆகக் கண்ட ஷெய்கு ஷிஹாபுத்தின் வலியுல்லாஹ் அவர்கள் இந்நாட்டிற்கு நாசூர் மகான் ஷாஹுல் ஹமீது வலியுல்லாஹ் அவர்களுடன் மார்க்கப் பிரசாரத் திறகாக வந்த கூட்டத்தில் ஒருவராகும். மகான் ஷிஹாபுத்தின் அவர்கள் இந்த நாட்டிலேயே தங்கியிருந்து மார்க்கப் பணியை மேற்கொண்டார்கள். இங்கேயே இறுதியும் கண்டார்கள். அருள்வாக்கிப் புவவர் இம்மகான் மீது 'கண்டிப்பதீந்தியப் பத்தந்தாதி,' 'அருள்மணிமாலை' முதலிய அரியபாமாலைகளை இயற்றியுள்ளார்கள்.

என்டி நகராஜும் இவ்வாத்ம நூனிகளின் மீது கவிஞர் ஷாஹுல் ஹமீது இசைக்கும் பின்வரும் பாவிலே இலங்கைத் தீவினையும் அதன் மார்பகத்தே விண்முட்ட எழும் மலைகள் குழ் நகராம் கண்டியையும் நாம் பெருமிதம் கொள்ளும் வள்ளும் வகுணிக்கிறோர். இத்தகு குழலிலி

லங்கும் மகான் விஹாபுத்தீன் மகிழை பாடலில் பெறுமளவில் பேசப்படுகின்றது. பாடலைக் கவனியுங்கள்:

‘அண்டபிண்ட வெண்டிசையும் விண்டு புகழ்கின்ற விந்து
மண்டல துவீப லங்கை மீது—துதி
விண்டு தண்டலை செறிந்து விண்டல மளாவு மலை
கொண்டரன் டிரண்ட தென்றெப்போதும்
வண்டர் கெடிகொண்டந் நகரண்டையு மணுகிடாது
கண்டி நகரான்டு வருஞ் சாத—அவர்
தொண்டர்களுக் கென்றும் நயநன்றி தருவின்ற வொலி
யென்றெவரும் சான்றுறரக்கு மேது — வள¹
வெண்டிகொள் செய்யித் விஹாபுத்தீன் — உமை
வேண்டினோர்க் கருள் புரியுங் கோனே—ஒளி
ஷண்டிலங்கும் மீராமக்காந் தானே—வந்தெதம்
தாண்டகையை வேண்டுமீமை யாண்டருள் புரிய
மொலி—பூஞ்சரணமே’

இதுவரை நாம் எடுத்துக் காட்டியவற்றிலிருந்து சாதாரணமாக மூஸ்லிம் கிராமங்களிலே மார்க்கந்திலை பேற்றும் வகையில் காலத்துக்குக் காலம் தோற்றியுள்ள இலக்கியப் படைப்புக்களின் போக்கினை நாம் ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ள முடியும். மூஸ்லிம்களிடையே மார்க்க அறிவினைப் பசுப்புவதற்கு இவ்வகையான இறைசார்ந்த இலக்கியமே உதவி வந்துள்ளது.

கவிஞர் ஞாஹால் ஹமீது அவர்களின் பாடல் தொகுதியில் மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாக நாம் காணக்கூடியது அவர்தம் சூழல் அப்பாடங்களில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாங்கமே யாரும். மலை மண்ணில் அவர் மகிழ்ந்துமலும் பண்பும்

இலக்கைத் தீவின் மீது அவர்காட்டும் அபிமானமும் அவர்தம் கவிதைகளுக்கு உயிருட்டுகின்றன. எம்மிக் கணர்ச்சிததும்பவும் செய்கின்றன.

இந்த வகையிலே கவிஞர் தமிழ்ப்பிடமாகிய அக்குறையை பற்றி இயற்றிய பாடலும், ‘தேசாபிமானம்’, ‘கலகெதறை மஸ்ஜிதுல் அன்வர்’, ‘பாலர்கள் நாயிங்கு’ முதலிய பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கனவாரும். பின்வரும் பாடலில் கவிஞர் தமது பிறப்பிடத்தைப் பொன்னகராய்க் கானும் பேரரிமானக் கெற்றினப்புலப்படுகின்றது:

‘நீர்மலி தடம் புணநிடத் நாடதுவும்
நிகிலை ஜென்னூம் நிலவளச் செறிவும்
ஆடக மனைகளும் அம்பொன் வீதியும்
ஈடினையிகந்த இல்லாம் சோதியும்
நீலம் பவளம் நிறைபுஷ்பராகம்
பால்நிற முத்தம் பருங்கோமேதகம்
வைரா மாளிக்கம் மரகதம் பச்சை
வைருரியம் எவறு தவரத்தினம்
விளை நிலமுடுத்து விண்டெடாட வயரிந்த
மலை கொடு வடைத்த மங்கல நகராம்’

மேலும் கவிஞர் ‘தேசாபிமானம்’ எனும் பாடலில் தம் பிறப்பிடம் பற்றிப் பெறுமித்துடன் பாடும் பின்வரும் அடிகளை இயற்கையெழில் மினிர மிகுந்த கற்பணைத் திறஞ்செடு அமைத்துள்ளார்:

‘நீர் மலிந்தோடுங் கங்கை
மாவலி யுடையேக்
கார் தவழ்ந் துவையிடும்
காவனப் பதியேம்’

அடுத்து கவிஞர் அவர்கள் தமது ஆத்மீக ஆசாரைக் காண்ட செய்து நாஹா தம்பி வெவ்வை ஆலீம்

அவர்கள் இல்லாததின் ஜம்பெருங்கடமைகளுள் ஒன்று ஹஜ்யாத்திரையை வெற்றிராமாக முடித்துக்கொண்டு மீண்டபோது யாத்தளித்த வரவேற்புக் தீத்ததை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

போக்குவரத்து வசதிகள் பெருகியுள்ள இக்காலத்தில் பெருந்தொகையானால் ஹஜ் யாத்திரையை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். இதே யாத்திரை சுமார் அரை நூற்றுண்டிற்கு மூன்பதாக இருந்த நிலையை நாம் சற்று என்னிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்திலிருந்து ஒருவர் ஹஜ்ஜா செய்யப் போகிறுரென்றால் அந்நிகழ்ச்சி அக்கிராமம் குழுவதற்குமே சிறப்புமிக்கதொன்றாகும். ஹஜ் யாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு திரும்பி வருவது மிக அரிதன்ற நம்பிக்கையோடு பலர் தமிழ்தியை அறேபியாவிலேயே எதிர்பார்த்துச் செல்வதுமுண்டு. மீண்டு வந்த ஹாஜிகளைக் கிராமத்தவர் போற்றும் விதம் வர்ணனையில் அடங்காது. அப்புண்ணியவான்களைக் காண்பதையும் பெரும் பாக்கியமாக ஊரவர் கருதுவர். இந்த நிலை இன்றும் பல மூஸ்லிம் கிராமங்களில் நிலவி வருகின்றது. கவிஞரின் பாடவில் ஹஜ் யாத்திரையின் இப்பின்னணி மிகத் தெளிவாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மக்கா, மதினை ஆசிய நகர்களின் மாட்சியையும் அவற்றைக் கண்டு மீண்ட ஹாஜியாரின் சிறப்பையும் பேசும் இப்பாடலைப் படியுங்கள்:

‘தண்கடலுடுத்த வித்தரையா மடந்தை யிரு
கண்கடா மிவைடியன்பர் கற்றுணர்ந்தோர்
—அன்ன புழு
பெற்ற மக்காவும் மதினுவும் கண்டருளோப்
பெற்றவரே பெற்றுய்வர் பேறு’

ஹஜ்ஜை முடித்து மீண்டவரிடம் தல்லுரை பெறவும் தாம் நேரிற்காண வாய்க்காத அவ்வறேபிய நாட்டு எழில் அறியவும், மனிதப் புனிதராம் மறை தந்த நபிகளார்

பாதச் சுவடுகளைக் கண்ட மக்கா, மதினை ஆசிய நகரங்களையும் ஏனைய புனிதத் தலங்களையும் பற்றிய விளக்கத்தினைப் பெறவும் கிராமத்து மூஸ்லிம்கள் சென்று மொய்ப்பது வழக்கம். இதனையே கவிஞரின் பின்னரும் பாடல் சுட்டுகின்றது:

‘முருகலீழ்ந்திடு சொர்ண மஸர்மது வருந்த
வரு குருகுகளாய் நாம் வந்துளேமால்
திருப்புதாதிற் தெண்ணீர் பெருந்ததியை யொத்த
அருமொழியெனுந் தெனிற் சூலவருள்வீர்’

மூஸ்லிம் கிராமங்களிலே நிகழும் பல கலை நீகழ்ச்சிகள் இசைவளங் கொண்டனவாகத் திகழ்கின்றன. அவற்றைப் போன்றே வலி இழுத்தல், அரிவி வெட்டுதல், நீர் இறைத்தல் போன்ற தொழில் வழியாகப் பிறக்கும் கிராமியப் பாடல்களும் அன்றமாகும். கவிஞர் அவர்கள் சிறுவர்க்காக இயந்தியுள் ‘பாலகர் நாமிங்கு’ எனும் களிகம்புப் பாடவில் மிகவும் நயமாக மார்க்க அறிவினைப் புகட்டுகின்றார்:

‘மங்கை கதிஜா மணைக்கரை—மதச்
சிங்கே நெனும் அலி மாதுலரை
இங்க ஓழைத்த செங்கோலரைத்—தினம்
தேடித் துதித்து நின்றுவுவோம்’

கவிஞர் அவர்களுடைய பாடல்களிற் பல பரடசாலை மாணவர்களுக்காக இயற்றப்பட்டனவாரும். எனவே, அவை மிகவும் எவ்வ சந்தத்தில் தெளிவான பொருள்களைப்போடு திகழ்கின்றன. பொதுவாக நோக்குமிடத்து, இப்பாடல்கள் அனைத்தும் பொருட் செறிவும், சொல்வளமும் சிறந்து விளங்கக் காணலாம். மற்றும் பாடல்களிலே மிகவும் பொருத்தமான உவமானங்கள் பல கையாளப்பட்டுள்ளன.

அவசியமான இடங்களிலெல்லாம் தயக்கமெதுவுமின்றி அறபுச் சொற்களைக் கவிஞர் பெய்துள்ளார். இவ்வறபுச் சொற்களைப்பு, பாடல்களின் நயத்தைப் பெருக்குகின்றனவே யன்றிப் பாதிக்கவில்லை யென்பது எமது துணிபாகும். இஸ்லாமிய தத்துவார்த்தங்கள் பற்றிய பல கருத்துக்களைத்

சிதனிவாகவும், முழுமையாகவும் தனித் தமிழில் உரைப்பது கடினமாதலின், அங்குமயற்சியை விடுத்து அறபுச்சொற்களைக் கையாளுவதில் தவறிகிறேன். இவ்வகையில் இன்று தமிழ் மொழியில் வழக்கில் வந்தடைந்துள்ள அறபுச் சொற்கள் பல யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

பொது துணக்கம்
கொழும்பு-7

எஸ். என். மாலுதி தின்

1. இறை புக்கு

நேரிசை வெள்பா

திருவினிற் றிகுவே தில்வியமெய்ப் பொகுளே
அழுவுருவே யெப்பொகுட்கும் ஆதியே—பெருமைப்
புனியினி ரட்சகரா முன்துதர் தம்பொகுட்டாற்
கவிப்பகர வெற்கருணை நீ

என்சிரிக்களின் ஆசிரிய விருத்தம்

- (1) தானுளவன் தனியவன் தகையவன் தரும் கோணுவன் தாபரன் தனக்கு நிர்ந்திரவன் தந்காப்பவன் தகுதி கணதி மாண்பதுவு மாணுன் திணுவர்க்கு ஜெய நேரோர் தொடிப்பொழுதி ருணங் கொடுத்து விடவும் வீணை குபிரர் படை மடிய வவர் நாடுநகர் விளைகின்ற தீன் குடைக்கீழ் வாணை் கழித்திட வடக்கி யாளப்படவும் விறல் தந்தருள மற்புதன் மேற்கு விளைத்த பிழையோடு மற்றும் பிழையும் மன்னித்தருள மூதாரன் பூணரு மகுடமுடியொளிர் கூடர் மணிப்ரபா புதைபொகுட் கடையாளமாய் வர்ணேறு மகை நபிமுகுறம்மதரி ஞுதயமருள் சுபுஹானியைப் புகழுவாம்
- (2) முதலவன் மூடினிலாதவ வக்க்கண்ணுடைய முதறிஞர் தொள்கள் மீற நிதநிலவு மதிமாண் சூட்டுவோ னரியபெரு நிதியெனுங் கொடை விரிப்போள் கதிரவன் தொளியின் ஞயிரமடங் ஜூலகெலாம் ஞலவகில் தீபநபியைக் காதலுறு மனித வடிவாயிங் கனுப்பியது கொண்டெச் சரிக்கை யூட்டும் இதழலர்ந் தொளியுமிழு நவமணிகள் காந்திகா வித்தெழுச் செய்நாடினேஞ் இதமினுந் தாறுல் பகாவென்ற சுவனபதி

யிடமே செலுத்து கிரணம்
மிதமற்றிலங்கு மகலிட முற்றியங்கு பல
விதவகமியங்கள் பொருளோ
டுதயமதி வதன நபியிறகுச் சூஹம்மதரை
யருள் அளீஸைப் புகழுவாம்

- (3) அஷ்டசித்தித்துவமு முற்றிசீச சிரரத்தி
எத்தின் பொருட்டி னுற்றூர்
அஷ்டத்திசை சியங்கும் ப்ரசித்திச் செபறுவித்தன
னனுஷ்டான முற்ற நபிகள்
இஷ்டமுடன் ணெவரிடமும் முஹம்மதுவைத்
தமிழுடயத் தீமான் கொள்ளல்
நிஷ்யயனப் புகல்பொருத்தமு மெடுத்தவன்
நிறைநபி றகுல்மாரெனும்
புஷ்பராகத் தாவடத்தினது மாமணிப்
ஷ்ணை சோதி நபியை
பஷ்வரன்ற ஆதமநபிக்கும் பலாயிரம்
வர்ஷமுனபே சோதியாய்ச்
சிரஷ்டத்தவன் நபிப் பட்டதிட்டத்தையும்
சீர்பெறஞ் செய்தவர்களின்
தீரஷ்டாந்திரத் தெமது தூர்ப்பாக்கியங் கௌய
கற்றுபவனைப் பணிகுவாம்

2. ஜம்பெருங் கடமைகள்

பல்லவி

அல்லாஹ் வென்றநந்த தியானஞ் செய்வாய் — உள்க
கதுவேயிக பரத்தியுறு முதுகாரண நிதிபெறுமறை
— அல்லாஹ்

சரணானு பல்லவி

- (1) விள்ளாரும் வில்லுமிழ் வெண்மணியா யெங்கள்
வள்ளலை முன்னமைத்தான் — அதன்
உள்ளாரும் உள்ளுறையா லைவையுந் தொழு
வெவ்வுவகுஞ் சமைத்தான்
வெள்ளாந் துள்ளாரும் பலவுல குள்ளாந் துள்ளாந் துதிபல

கொள்ளுந் தலமா யிதைத்தான் — கட
ருமிழுங் கடிகமழுஞ் ஜெய நிகழுந் தண்டரளோதய
ரட்சகர்க் காயமைத்தான் — அப்பால்
இப்படிக் கண்ணிருள் மண்டகண் டிறை வெள்
ணப்படி சத்ய ஞானோதயஞ் செய்திட்டான்
முத்திரை பெற்ற றகுல் வந்திட்டாருடன்
சத்வ வினேத சதா லாகுஇலாஹ் இல் — வல்லாஹ்

- (2) ஆதியி விஸ்லாமிமன் ரேதுமோர் மஸ்ஜிதை
அல்லாஹ் அமைத்தனனே — அஃதோர்
ஜந்து தாண்லாய் அற்புத வீடென்ப
தல்லாத்திற காண்பனமே
அல்லாஹ் ஓருவளை ஜந்து வக்குந் தினம்
ஓதி வணக்கிடுவாய் — அந்த
வெளையிலே யுந்தன் அகம் புறங்களைச்
சோதி சோலிக்கச் செய்வாய்
வெள்ளி தொறுஞ் ஜாம் ஆப் பள்ளி சென்றே தொழும்
நேரத்திமுன்பாகவே சமுகந் தந்து
பள்ளிப்ரசங்கந் தள்ளிப் பொழிந்திடும்
பேரறி வெய்தி யல்லாவை வணங்குவாய் — அல்லாஹ்
- (3) பண்ணிகு திங்களிலோர் மதி தோன்பெனும்
பண்பு சிறந்திடுமே — அதில்
முன்னலனிக் திருவேதம் முஹம்மதர்க்
கிள்புற வந்திடுமே
பக்தி நிரம்பிட முப்புது நாள் விர
தத்தினை யோம்பி நலம்பல தேடுவாய்
முத்தி சித்தித்திடு முன்றூம் படியினை
வெற்றியொடும் கடந் தேகிட வேண்டியே — அல்லாஹ்
- (4) சேமித்த செல்வத்தில் நாற்பதி லொன்றைச்
செலுத்தி ஸக்காத் திறுப்பாம் — அது
செய்து வந்தே வருடந்தோறு முன் செல்வம்
செழிப்புறங் செய்குவாய்
நேமித்த வாறு நாலர்ப்படி தாண்டியே
நம் முஸ்தபா நபியன்பினை யீட்டுவாய்
நம்பின் பேர்க்கின்பம் நல்கு நபிபதம்
நாடி நடப்பதற் கீடினை யில்லையே — அல்லாஹ்

(5) வேதஸ்தலத்தின் முன்னால் கஃபாவிலை
 ஆதம்நபி யமைத்தார் — அதில்
 நாத முயர்ந்திட நாறு இப்ரூஹிம் நபி
 யும் பெரிதா யமைத்தார்
 காதவ மக்கத்தரசர் முஹம்மது
 நந்நபியு மைசைத்தார் இனிதாகவே
 நீதி சிறந்த பன்மண்ண ரிடைக்கிடை
 தாமுமதை யமைத்தார் இதமாகவே
 கஃபாவினிற் தவுபாசெய நபிமார் பலர் மக்காவில்
 தொழுதா ரமுதா ருடையவ னருளைப் பெற்றேங்கினர்
 ஜெகமுந்றிலு முளமானுடர் குவிவார் ஹஜ் புரிவாரினி
 தகமெய்த திகபரமுற்றுமே சுகமுற்றிடவே நினைந்து
 —அல்லாஹ்

3. அல்லாஹ் ஒருவனே

- (1) அல்லாஹ் ஒருவனே நித்தியமா மல
 ள்லாத யாவு மனித்தியமாம்
 எல்லாவுலகு மாங்குள்ளன யாவு மல்
 வல்லாஸ்தே யது நிச்சயமாம்
- (2) அண்ணல் முஹம்மது நந்நபி நாதரின்
 பொன் மொழிகட்ட கிள்கடிப்படையா மித்
 தின்னிய வுண்மையின் பண்பதனு லொளி
 மன்னுல கெங்கும் மினிர்ந்ததுவே
- (3) காசினி யெங்குங் கதிர் விட்டெலித்திடுக்
 காரணரான முஹம்மதரை
 நேசித்தவரடி நித்த நடந்தவர்
 மாசற்ற மேம்பாட டைந்தவரே
- (4) மானுட வர்க்க மீடேறிட நல்வழி
 கானும் முஹம்மது நந்நபியை
 மாநிலத்தோர்கள் பின்பற்றி மேலோக்கிடும்
 மார்க்க மறிந்திடு வீரிதமே
- (5) மனமொழி மெய்யென்ற முக்கரணங்களும்
 மற்றுங் கிரியைகள் குழலுமே

தினத்தினங் தூய வாக்கிடுவி ரப்பால்
 தாயகுணங் குடி கொள்வனவே

- (6) வேறுவேறுய பன் குட்டினிலே பல
 வேறு காஸத் திலே நபிமார்
 ஓரில்சத் திருப்பனீ ராய்ரவர்
 தேராய நன்னெறி காட்டி யுள்ளார்
- (7) நாஸுயிரத்து நலாஸுயிரம் நபிப்
 பேஞ்சோர் போதனை யத்தனையும்
 ஆரூயிரத்தறு நாற்றறு பத்தாறு
 சுராயுயத்து எமைந்தனவே
- (8) ஒயா தெழுந்தெழுந் தோங்குங் கடலை
 யொப்பன வாகு மதன் பொகுளே
 தூய வொளி திகழ் மாமணிகள் வந்து
 தோக்கும் விஸு மதிக் கொண்ணுதே
- (9) யூனுஸிலே ஹிந்துஸ்தானதிலே மற்றுஞ்
 சினுதியாந் தூர தேசத்திலே
 நானு விதக்கலை நாடிப் பயின்றனர்
 தேனமிர்தத்தா ருஸரப்படியே
- (10) எத்திரத் தோரிட மாயினு நுன்னாறி
 வுய்த்துனர் வோடு பயின்றால்
 கெய்த்திற மேய்தியெம் முங்கோர்க ன்றுஜெ
 கத்திற லோங்கி விளங்கின்கீர
- (11) ஒப்புயர்வற்று வாகேங்கும் விளக்கிகாளி
 யிப்புவி யெங்கும் விளங்கியதே
 தப்புள மார்க்கந் தவிர்த்து மனுக்குலந்
 தானே சன்மார்க்கந் தமுவியதே
- (12) நால்பல கற்றாலு சென்ன பயன்தன்
 நுன்பொரு ஞாய்த்துணரா திருந்தான்
 ராவுறக்கற்ற கருத்தை நுனித்தறிந்
 தெயதன் சில மொழுகிடுவர்

- (13) நீதி நியாயங்கள் யார்க்கு மொன்றேயதில் நமர் பிறசென்ற பேதமின்றே சோதி முஹம்மதர் போதமில்தே யிடைச் சாதிப்படுத் யெம தாதிக்கமே
- (14) இத்தகை வேதபுராணமும் நூல்களும் எத்தனை யாயிரமேர வளர்ந்து கர்த்தவின் ஞானமுங் கல்வியும் வர்த்தக கைத்தொழில் வித்தையு மிக்கனவே
- (15) யாமோஹுச் செய்யா நதியரிதா மெங்கள் வாங்கொலி யோங்கா மஸையரிதாம் பூமி தெம்மோராளா நாடாரிதா மிதற் காங் காரணங்க ஸ்ரிநிதுணர்வீர்
- (16) சாதிகுல மெந்ற பேதமில்லை நிற தேசாதியாம் வித்தியாச மில்லை தேசாபி மானந் ததும்புமத வீச வாசத் தொடும் பிரகாதித்ததே
- (17) சாந்தி சமரசத்தோடு சமத்துவச் சோதரத் தன்மை சிறந் தமமத்து ஏந்து சரங்களோ டேக்ளை வேண்டி யெழுந்து முயல்வதெங் கொள்கையங்கே
- (18) மான வமானங்கள் காத்தலிலே மது பான வழக்கத்தை நித்தலிலே தான தருமங்க எாற்றலிலே யபி மான மிகுந்து சிறந்தனரே
- (19) ஆனதனுலே யிந்தாளினிலு மெங்கள் மாணவ ரெந்தெந்த நாடு சென்றும் ஞான விஞ்ஞான விற்பனனர்களாய் வரற் காளவை யாற்றிடல் மானமதே (81)

4. பூரணச் சந்தியள்

கீத்தனம்

பூரணச் சந்த் ரோதயமி தெம் பேரில் வந்தி ங்குதே — அது காரணத்தின் மீனினினமிங் கப்ரசங்க மாகுதே

அனுபல்லவி

தாரணிச் சந்தோஷ முழுதும் தங்கு சிகிர்த வதனரே தங்களழகே யழகு முழுதும் தேசோமய சவுந்தரசே — பூரண

சரணம்

(1) சந்திரனும் நீர் குரியனும் நீர் சருவ பிரபாகரமு நீர் சிறந்த முறைகொண் டேக்ளை யெம் மிறைவ ஜெற்று ணர்த்தி னீச்

சித்தைமிதே பந்த வொளியாம் சீவிலங் கீமானும் நீர் சொந்தமே யென்றும் சருவ கல் யாண குண மூலம்மதே — பூரண

(2) சிறிய பெரிய பிழைக எகலச் செயுமகிப கற்பகழ நீர் - எங் குறைக எறவங் கிகுபை யகுளே கூர்ந்த கருணைகரமு நீர்

உறையு சந்தரா திபருந் ரீர் எழுபதியின்னர் துரையு நீர் சிறிய ஜெனது பாப தோழம் சிதைய வதவும் அஹ்மதே - பூரண

(3) அந்தரங்கந் தெளிய வண்ணும்
ஆதி ஞானக் குருவு நீர்
சுதந்தரமா யென்றென்றும் நிறைவே
றப்பெறுந் துஆவினீர்

உந்த ஈடியோ டனைவர் புரியும்
உவந்த அமலி ஞாதரம்
தந்து சொந்தக் கிருஷை யருள்வாய்
தயாள ரஹ்மானே தினம் — பூரண

5. சோனகர் கல்வி

கீர்த்தனம்
பல்லவி

மாண்ணு சிறந்த வங்கைச் சோனக சாகியத்தின்
ஞான்னு சிறந்திலங்கவே—எங்கணும் மூஸல்
மானின் திறம் முழங்கவே

சரணானு பல்லவி

- (1) மக்க நகர்க் கரசாக வதித்துல
கத்தோரை யும்கிக் வந்த
மகராஜரைப் பின்றெட்டர்வோர்—மக்களுகரத்தின்
மகிமைப் பெறு பேற்டைவோர்—மானம்
- (2) மங்கள மெங்கு முழங்க வருந்திறல்
மன்னுதி மன்னர்களும்
ககிமைப் படுத்துங் கணியை—மக்களுக் கூட்டி
மதிப்படைவீர்க் ஞன்மையாய்—மானம்
- (3) ஒரோரூர் வளர் காரிய கர்த்தர்க்
ளொத்தோர் மித்தாலவ்
வல்லுர்த் தீராங்கல்லூரி வைக்கலாம்—நபி யும்மத்தா
கேர்களுக்கே யுழைக்கலாம்—மானம்
- (4) சாஸ்திர மேற்றர மேற்றிடவே பல
மாண்யம் புரிந்த வபி
மாண்ஸ்தர் யோக்ய ரஸ்லவோ—எங்கோர்க்குங் கல்வி
யூக்கமே யாக்க ஈல்லவோ—மானம்

6. மாமத்து வரகு

கீர்த்தனம்
பல்லவி

மாமத்து வரகை—நம்பினோதனின்
நாமெலோ மோர்ஜன சேய்

சரணானு பல்லவி

- (1) சேஷமருது நபி தின்படி நடப்போம்
ஈமானி விருமுன்று விஷய நிர்ணயிப்போம்
நேமமா யோரைத்து பயித்தியு மெடுப்போம்
நலதும் பலனும்
உடைந் தெழுதிசை கடந்தறுவிடை
நடத்திறையொடு மொழிந்தேவரும்—மாமத்து
- (2) ஒறைவிக் குலத்தரச ரப்துல்லாஹ் பாலா
குலமின்னூர் திலக மாமினு ரீண்ற சீலா
மதையுறை நகர் மக்காவுதித்த செங்கோலா
மதமும் நிதமும்
இதமிகுந்திரு ஏதவுபங்கய
உபயூந்தரு நபிமுஹம்மதர்—மாமத்து
- (3) தேசந்தொறும் வாணிகத் தொழில் யரிந்தோராக
திசையெங்கு மிசை பொங்கும் நாளையமிக்கோராம்
திருவிளக்கிய கதிஜாவை மணந்தோராம்
திருவும் உருவும்
திகழுமறிவும் புகழுதடையும்
புனித மொழியும் மனமு செய்யுமுடை—மாமத்து
- (4) அறிவீனர் தடத்தை கண்டிரக்கமுற்றுரை
அஞ்ஞானக் கிரியைகள் டகுவகுத்தாரே
மெய்ஞ் ஞானம் கரணவின் வுலகம் வெறுத்தாரே

7. கண்டால் மகாநந்தமே

- அல் லுங் பக லும்
- தியானஞ் செய ஹிருபகுவத
கூகிரம மிலருதுறைதரும்—மாமதினு
- (5) சூடியுஞ் சோரமும் பொய்யுங் கணவ வஞ்சணையும்
கொல்லையும் களைவதற்கோர் வழிகாலுந்தணையும்
நிலையுடைத் தியான சாகரமுற்குஞ் சமயம்
மருவுமோ ரீரவில்
ஸ்திபுறயீவிட மறிவுவாசக
திருக்குருஞ்சூர பெறுமுறைம்மதர்—மாமதினு
- (6) முத்திரை தரித்த நபித்துவழும் பெற்றுரே
நித்தமும் வறுமிமார்க்க மாயத்துகள் பெற்றுரே
கர்த்தனின் விதிப்படி நங்மறை போதித்தாரே
கருணை கரணின்
கிருபையாலொரு நிலவுகுரிய
வதய மென்மறை, யுதயமானது—மாமதினு
- (7) இன்ப மறையைச்சிலர் ஏற்றுக்கொண்டனரே
வம்பர் பலரதனை வெறுத்து நின்றனரே
துன்புறுத்தவும் பஸர் துணித்து விட்டனரே
துணியா வீனிலே
துணிகரத்தொடு ஆயரமிக்குற
அனுபங்கத்தவ ரகிலரட்சகர் — மாமதினு
- (8) ஆதிமூலமான் கள் சோதனை கண்டார்
அஞ்சாமை பொதுமை நெஞ்சுதுதி கைக்கொண்டார்
நீதம் சமம் சகோதரத்துவமாய் நின்றூர்
நிஜமும் புஜமும்
பலமிகுந்தன கலகநின்றன வுதவி வந்தன வுலகுவந்தன
—மாமதினு

கீத தனம்

பல்வனி

கண்டால் மகாநந்தமே — கமலப்பதம்
கண்டால் மகாதந்தமே

அநுபஸ்தவி

கண்டால் மகாதந்தமே
கமல மலர்ப் பதமே
கருணைகரத்திலகமே கமலப்பதம் — கண்டால்
கருணை

(1) புவனந் தனிக் ரோசா
புனல் வாவிப் பதுமேசா
புவன சுவன மெங்கும்
புதம் நபிகளில் ராசா — கண்டால்

(2) தாவு புள்ளினங் கூடி
கூவுங் குரலிந்பாடி
தேவனதந் தினமும்
துடி மதிஞாவை நாடி — கண்டால்

(3) நமது சாகியத் தாரே
நரர்களு ஞயர்ந் தேற
நவீன நன்மை நிறை
ஏறவுவந் தகுள் மேரே — கண்டால்

(4) மன்னப்புங்கா குமாரா
மதியழைத்திடுந் தீரா
மனத்திலுறுகுறை வறுபட வகமதி
வினித்தனிலை பெற வுதவுபகாரா — கண்டால்

8. தஞ்சம் தந்தெளை

சீர்த் தனம்

பல்லவி

தஞ்சங் தந்தெளை யானுவீ ரெந்
தஸ்தகீர் முஹியுத்தினே

அநுபல்லவி

தற்காப்பியங்கும் பாத கதியே
ங்கிறி வேறிலை தானே — தஞ்சம்
சரணம்

- (1) கள்வர் கையகத்துங் கலங்கா துண்மை
கடுகை வரை செய்தொரே — இந்தக்
காசினியோ ரூப்ய சுசங்குள் பிர
காசர் முஹியுத்தினே — தஞ்சம்
- (2) யமதூதெடுத்தே காவியை வீடுத்த
விமல குருவும் நீரே — உமதிரு
விற்பன்னாம் விண்மை பெருவதெவ
விதமாம் முஹியுத்தினே — தஞ்சம்
- (3) மழைபுயல் கெடியோ டடவியினகத்து
விளை நிசியினி வல்லந்த — இருசிறு
தாசர்க் கொளி யிரு
கோணமுந்தரும் ஒசர் முஹியுத்தினே — தஞ்சம்
- (4) ஷாஹும் ஹமீதென் போன்றனக் குங்கள்
சரண பங்கய பாதம்—சிரமிசை
தாருந் தாருந் தாருந் நயிதிரு
பேரர் முஹியுத்தினே — தஞ்சம்

9. பகுதாதின் ஷரீபே

பதம் பல்லவி

பகுதாதின் ஷரீபே சர்வதாதா ஷெய்கான
பாதுஷா கெளதுல் அஃலம் முஹியுத்தின் தீன் தீன்

சாலைனு பல்லவி

- (1) பரம ஜெகத்குரு ஜெகரட்சகர் நபி — திரு
வர மெய்ப்ரசாத பேர தகுமற்புத்தி துதாச
தகுமற்பதாப முஹியுத்தின் தீன் தீன் — பகுதாதின்
- (2) ஆவி விழுத்தோர்க் கவ்வாவி யீந்தவா — இந்தப்
யாவி யிரந்திரந்து கவுங் குறை தவிர்த்தீத
யான்வீர்க் குண்மை முஹியுத்தின் தீன் தீன்—பகுதாதின்
- (3) காலாதி காலதீள் கடுமபய மோட்டி
மாணந்திவாரை யந்தநாள் முதலா யச்சமற
வாழ வற்புதஞ்செய் முஹியுத்தின் தீன் தீன்—பகுதாதின்
- (4) ஸமும் விளங்கும் பலாங்கொடை மேவுங்
விள்ளவாண்ணைத் தப்தர் ஜீலானிக் கீர்த்தியொடும்
மேலேசர் புகழ்ந்தேற்றும் முஹியுத்தின் தீன் தீன்
—பகுதாதின்
- (5) மண்ணை வாசி நதி தாண்ட வல்லதோ—அதைக்
கண்ணரைக் கண்டுமதிரு சொர்ணாவிந்தங் சிரமேற்
கொட்டேன் தஞ்சம் முஹியுத்தின் தீன் தீன்—பகுதாதின்

10. அக்குறைணயின் சிறப்பு

அவற்பா

நீர்மலி தடங் புனைநிடத நாடதுவும்
நிகரினை யென்னும் நிலவைச் செறிவும்
ஆடக மனைகளும் அம்பொன் வீதியும்
ஈடுணபிகத்த இல்லாம் சோதியும்
நீலம் பவளம் நிறைபுஷ்பராகம்
பால்நிற முத்தம் பகுங்கோகேதகம்
வைரமாணிக்கம் மரகதம் பச்சை
வைருரிய மென்வரு நவரத்தினம்
விளை நிலமுடுத்து விள்டொட வயர்ந்த

மக்கிகாடு வடைத்த மங்கல நகராம்
கண்டியம் பதியைக் காவல புரிந்து
திண்டிறல் வீரரென் நிசைமிக விட்டிய
சோனகப் பெரியோர்க்கான பரிசாய்ச்
சிங்கள மன்னன் சிருற வளித்தனன்
இக்கினு மினிய இல்லாம் தளைக்க வவ்
வக்குறலை யென்றும் மலர்ந்து வாழியவே

மஸ்ஜிதுல் அஸ்னு

கவித்துறைப்பா

மரமணி மன்மணி மாணிக்கமாணி மன்னர்மணி
நாமணி நன்மணி நங்குறை தீர்மணி நாதமணி
பூமணி மஸ்ஜிதுல் அஸ்னு வியற்றியோர் பூந்தமணி
கோமணி கண்டியணி அலகர்னு நகர்க்கோர் மணியே

11. தேசாபிமானம்

சீர்த்தனம்

பதம் பல்வலி

நீர் மலிந்தோடும் கங்கை
ஶாவலி யுடையேம்
கார் தவழ்ந் துலவிடும்
காவணப் பதியேம்

அநுபல்வலி

நீர்வள நிலவள மார்வள மலைவளம்
சீர்வள மதுபெற ஏர்வளம் புரிவளம்
பார்புக மூங்கள் தீப விலங்கா
பதியிள கடியென நித நிதி கதிபெற - நீர்

சுரணம்

(1) கல்விக் கழகங்களில்
பல்கலை பயில்வோம்
செல்வந் தரும் விஞ்ஞானத்
தேர்ச்சிக் காடைவோம்

வல்லுநராய்க் கைத்தொழில்
வேலைக் களியல்வோம்
வெவ்வேறு தேசஞ்சென்றுந்
திறம் பெற்று வருவோம்

நூதன சாதன மேதின மீதுறச்
சாதன சாலைக் கரிதுவும் மனமென - நீர்

(2) கார்கள் செய்யப் பயின்று
பேர் பெற்று வாழ்வோம்
போர்க்கப்பல் செய்து மெங்கன்
தேசத்தைக் காப்போம்

கார் மேகத்தூடி சில்
விமான நிர்மாணிப்போம்
தேர்ந்த விமானிகளென்
ரூய்ந்தோரான் மதிப்போம்

மதியதனிலு மதி விதகதி யுடையதி
மா சிரகங்க ஸிலுறுவும் ஆராய்குவும் - நீர்

(3) தீராவி மோட்டாருடன்
மிசார மனுவும்
பாரானுஞ் சக்தி யின்று
நாலுண்டென் றணர்வோம்

தீரா யிவற்றை இருக்கந்
றியந்திரத் திணைத்தே
பூநாயமான கார்யம்
பல செய்கின்றனரே

பூரண வுணர்வொடு முடனே தொழில்படின்
யாழு மெம்மத பண்பரகம் சேமமே - நீர்

(4) வங்கா தீபத்தவர்கள்
எங்கு மைக்கியமாய்ச்

சிங்கள ரொடு மினைந்
துறுதி கொண் தேழப்போம்

எங்கள் தேச முன்னேதி
யோர் தத்துவ நாடாய்
ஒங்கும் முக்கியமூத் தேச
நாடுக ஸிலாங்க

நீதி நிலைத்திடுமே அதியாய
விரோதி பறந்தோடுமே வென்றொக்கென—நீர்

(5) அறிவு மாற்றலு மல்லாறு
ஶருள் புரிந்துள்ளே
யவற்றைப் பெருக்கும் வழி
பலவு மீந்துள்ளே

அமல் புரியாது மக்கட்
கலட்சிய மேலிட்டால்
அமல் புரிவோருக்குக் கி
ழாவது சகஜமே

ஆதவினாலும் தாற்ற லறிவுகளை
யேற்றுக வமலாய் மாற்றுக வினி தனி—நீர்

12. பூஞ்சரணமே மனமே

கிர்த்தனம்

பல்லவி

பூஞ்சரணமே மனமே நினைகுவம் நடந்துவா மயிலை
—துணிவொடு
நடந்து வா மயிலே —எனை நீ
தொடர்ந்து வா குயிலே

அநுபல்லவி

வாஞ்சையொடு ஒறைதெளியும் செய்த ஷிலாபுதிதின்
வொலியைச் சந்தைந் தெம்
வலியை யகற்ற வவர் — பூஞ்சரண

சரணம்

(1) முத்தி நவரத்தினத்தின் சித்திரப் பதுமை யொத்த
உத்தம லட்சா மெத்தக் காட்டி — ஒரு
முத்தினத் திளம்பிறை நிகர்த்த வந்தன் நெற்றி மத்தி
முத்தினாத்த பொற்றிலகம் பூட்டிச்—செழுஞ்
சித்திரப் பவளச் செங்கழுத்தில் — வச்சிரப் பதக்கத்
தோடு கமலக் கைவளை பூட்டி — மேலாஞ்
கத்த சொர்ண மிட்டினாத்த பட்டணியிற் பன்னிறத்து
ராந் மீன்னும் வெல்வெட்டங்கி யீட்டி — உன்தன்

நெத்திரத் தடங்களில் மை தீட்டி—வாநட்
செத்திரக் கீரி முடியுஞ் குட்டிக் — காவிற்
பூத்தெரி சரிகைச் சோடு மாட்டி — முகம்
மதியென் றிலங்க வணிதுலங்கக் கலங்கிலுங்கப் — பூஞ்

(2) மொட்டவீழ் மலர் முடித்து விட்ட குழற் காமோர
மிட்ட நட்ட கும்பஸ்தனக் கோடும் — உந்தன்
வட்ட வதனத்தடத்திலுற்ற நீல புட்பமென
வண்டு மருண்டாடும் விழிச் சோடும் — வெளி
தொட்ட பவளங்பித்தப்புள் ளாணிமுத்தமுத்தின தென்
மெழில் கொண்ட புந்நகையினேஞ்சும்—தோகை
விட்டுவிரித் தாடுமயி வண்நநிடப் போடு நடந்
தன்ன மெனக் குயிற் குரலோடும்

திட்டமாய் மனமுவந்து வாராய் உன்தன்
திருமுகந் தரிசை தாராய் — எங்கும்
மட்டிலாப் புகழை யுடையூராய் — எம்
திட்டம் போலுதனி செய்யுந் திட்டாந்திர வொலி
யின்—பூஞ்

(3) அண்ட பின்ட வெண்டிசையும் வீண்டுபுகழ்கள்ற விந்த
மண்டல துவீப லங்கை மீது — துதி
வீண்டு தண்டலை செறிந்து வீண்டலை மளாவு மகை
கொண்டரண் டிரண்ட தென்தேப்போதும்
வண்டர் கெடிகொண்டன்க ரண்டையு மனுக்கொத
கண்டி. நகராண்டு வருஞ் சாது — அவர்
தொண்டர்களுக் கென்றும் நயதன்றி தருகின்ற வொலி

யென்றெவருஞ் சான்றுக்கு மேது—வள

வென் றிகோள் செய்யித் திலாபுத்தினே—உமை
வேண்டி தோர்க் கருள் புரியுங் கோனே — ஒளி
பூண்டிலங்கும் மீராம் க்காந் தானே — வந்து
வேண்டி நிற்கும் தொண்டர்களை யாண்டருள் புரிய
மொலி— பூஞ்

13. மங்களம் பயின்று வாராய்

பதம் பல்லவி

மங்களம் பயின்று வாராய் மணி
மங்கையே யெழுந்து

- (1) திங்களென வதனந் துலங்கிடத்
தில்ய ஸ்தவங்கள் திரண் டிலங்கிட
தங்கழுறங் கைவளை யதிர்த்திட
தங்கக் கலங்கள் சதங்கையு மார்ந்திட—மங்களம்
- (2) ஆதிமாமறை யோதுவார் குயிலோதை யோடழகாய்
—அதை
யோதுவாரக மீதிவர்ந் தொளி கால் கலாபமகா
சாதி மாமயிலாய் நடித்து மஷாய்குமா ருடனே
கைபிடித்துச்
சரச மாடி யுண்ணசமாய் வந்து சசியேதி பரசமுகஞ்
சேர்ந்திட — மங்களம்
- (3) சரதமடமின்னே சவந்திர சாதுரியத்தின் கண்ணே—யனை
வரதமு மெனை யணுகு வமல பரவசமுடனே
சாலவும் புகழ் மேவும் கந்தாரிக் கோலம் பார்த்திடுவார்
களிகோள்
சல்லல்லாஹு முஹம்மதரடி—சங்கிப்பாருளப் பங்க
மறுந்திட — மங்களம்

சித்தார் கைப்பிடித்துப் பெண்ணேயுன் வித்
தார மெய் நடித்து — வந்தன்

இத மென் மொழியா வகு களிகரவே படித்துச்
ஸீ சிறந்திடுக் கேர்பெற்று ஜெய மார்ந்த வக்கு
நனையெனும் நந்பதி
சேரலாமடி செங்கையாய்க் கடி தாருங் கந்தாரி
யவைக்கழ குய்த்திட — மங்களம்

14. எங்கள் மூகம் பாரும்

சிர்த்தனம்

பல்லவி

எங்கள் மூகம் பாரும் பசரும்
இரக்கஞ் செய்ய வாரும் வாரும் — எங்கள்
அநுபல்லவி

- (1) துங்கழும் வானேர் குழந்
தூமணியே யெம்மை யாகும்
பங்கமறந் தேவே நாஞும்
பாதுகாக்க வெனும் வெனும் — எங்கள்
- (2) உகை மாமிச ஸபசா
குட்டுவினகளே சா
இலகுபதியீட் டெஞ்சா
இடுபம் பயக்குந் தஞ்சா — எங்கள்
- (3) பொள் மளர் மாரி துவும்
பூங்கா வளைந்து தாவுஞ்
செந்திநற் கழனி பாவுஞ்
செங்குருணை மேவும் — எங்கள்

15. சித்தி தந்தாலும்

பதம் பஸ்லவி

சித்தி தந்தானு கையா — சிவ
ராணரான துய்யா — தாசன்

அருபஸ்லவி

துஞ்சா நெஞ்சா வஞ்சிக் கெஞ்சம்
நற்செய லத்தனையும்—சித்தி

சரணம்

- (1) தற்சமயத் தெளியேன்
தலையா முயலுஞ் செயலின் — பலன்
நங்கு தந்தி எந்தனை
அந்தகார ம்கல — சித்தி
- (2) குத்திரப் புத்திரனும்
இடலீசெனுஞ் சித்திரனின் — தீத
கற்றி முத்தி வெற்றி முற்றுஞ்
சிற்றடியெனுக் குற — சித்தி

16. அல்லாஜ் வரவேற்பு

வெள்பா

- (1) அறுபத்தி யாறுநாம் றறுபத்தா ரூயத்துக்
பெறுபக்தி நாதனின் பேரொளியே — உறுபக்தி
ததும்பிட வோதி யுணர்ந்து தெளிந்தார்க்கே
யிதம்பெற வேதுவன் டெங்கும்
- (2) தண்கடலைத் தன்னுடையாய்த் தானுடுத்த
மன்னன்னாங்கின்
கண்ணகன் முகத்தொளிகுஞ் கண்களெனே—வின்னனவரும்
பஸ்பாய்ப் புகழவறும் புண்ணிய மக்கா மதினங்
கண்டவரே வந்தன முங்கட்டு

(3) தண்கடலுடுத்த வித்தரையா மடத்தை யிரு
கண்கடா ஸிவையென்பர் கற்றணர்ந்தோர்
—ஆன்னபுகழ்
பெற்ற மக்காவும் மதினுவுங் கண்டழுளோப்

பெற்றவரே பெற்றுய்வர் பேறு

கிர்த்தவம் பஸ்லவி

கணமிகுந்திடு மெங்கள் காத்திரரே — என்னள்
மனங்களித் திடட் தந்திர் தரிசனமே
சரணங்குபல்லவி

(1) வணக்குறும் அறபினால் கல்வியிற் கடலாய்
வண்ணக்கோ நகுவெனு மிலக்கணத் தடலாய்
தின்மையார் பிக்கலினுந் திறமை மிக்குடைமையால்
திருக்கிளர்ப் பைம்பொன்னின் மல்லையொத்திரீ
— கணம்

(2) ஏழிரு தலமு முவிரு தினாத் தலமத்த
ஏக ஏருளிய மெய் யாகமமது முற்ற
ஆள்ளினை யொடுமனத் திருத்திய வண்மையால்
அம்பொற் பூவாசமு மண்டந்த தொத்திரீ—கணம்

(3) பொருவிலா ஹஜ்ஜெஜனும் பிரயாணத் துணிந்து
திருவிளங்கிடு மக்கா நகரிடைப் புகுந்து
பருதியனை ஹத்த தாராதித் தெழுந்து
பற்பல துதிசன் செய்திடுந் தரத்திரால் — கணம்

(4) உம்பர் தொழும் மதினு புரத்தினிற் சென்று
உலக ஸிரட்சகரின் மலர்ப்பதங் கணடு
சொலற் கரிதாகிய பேருவகை பூத் நும்மனுஞ்
சொரியுங் குருகார் சொர்னை மலரணித்தால் — கணம்

(5) நீர்மலி தடங்களுந் நிறைந்த பூம்பொழினுந்
தீங்கனி வளங்களுந் திருத்தலமும்
கூர்ந்த பைத்துல்முகத்தி செனும் பதியையுந்
தேர்ந்து மில்றிழும் வந்து சேர்ந்துள்ளால் — கணம்

- (6) முருகவிழ்ந்திடு சொர்ண மலர்மது வருந்த
வருகுருகுகளாய் நாம் வந்துளேமால்
திருப்புதாதிற் ரெண்ணீர் பெருகுந் நதியையொத்த
அருமொழியெனுந் தேனிற் சில வருள்வீர் — கனம்
- (7) சீலமறை மூழங்குஞ் செழுங் காஹிர் வாசர்
ஆவிமுல் பாழிலுல் ஹாபிமுல் ஹாஜியானேர்
சாலவுவந் துரைக்கும் ஷாஹால் ஹமீதுக் கநு
கூலமுறத் தின மாசீர்வதிப்பீர்—கனம்

17. கலகெதுறை மஸ்ஜிதுல் அன்வர்

கிர்த்தனை

பஸ்லவி

ஆக்கமீகுஞ் சபைக்காசிகள் கூறிப்பின்
ஊக்கமுடன் மொழிலாமே — நமக்
காநந்த மீலதற் கீதொப்ப தன்றியி
கத்தி லெங்கு மிலதாமே

சரணநுபஸ்லவி

- (1) ஏதாம் தென்றுள்ளி யெம்முறை யென்ன
வினாவிடு வார்க்கிலை தாமே — இவ்வி
ஞோதமுறும் பள்ளிவாயி வியற்றிய
தென்பணவே விடையாமே

தூதாம் முஹம்மது முன்தபா நந்தபி
அங்கமுறப் புரியும் ஹிஜ்ரத்தின் பின்
ஏதமறச் சத்ததசம தேகிய
ஈர்தரம் ஆர்சத்த சதாப்த மேவிய

போதினிலே தெரிந்த தார்—அஃதேதென
வோதிடக் கேளுஞ் செந்தார்—அணிந்திடும்

பூபதிகள் புகழ்ந்தேற்று மருமையும்
புன்யமறையினர் கூற்றின் பெருமையுந்
தன்பொழில் வாய்ப் புள்ளார் பாட்டினினைமையுஞ்
சேர் சம்பந்தா ஸின்பத்தோட்டங்புற்றுய் யிலங்

காவென் மடமாதிசீ சிரமே — தரித்தொளி
ஊழும் மஞ்சுத்தின் தரமே — தூலங்கிடும்

மங்கலம் சேர் கண்டி நகர் மருவிடும்
இங்கிதம் கூருங் கல்கத்தை மேவிடும்
தன்கறி ஊய்ந்தார் சிலர் சிந்தித்தார் சிங்கு
நவமாகவே பள்ளிவாயி வியற்றிட

உப்போ திடங் குறித்தார்
உரை தொடுத்தார் வரியெடுத்தார்
— நிறைந்தவோர்
உபராபா மெய்ப்பொருளின் கிரு
பாகர சேகரமே பெறவே யெண்ணி
— ஆக்கு

- (2) தெங்ர வசைந்து பரந்தெழு தன்பொழி
வண்டை மன்றுக்குவ சென்று—அதி
நிறந தே மா பலா வருக்கை யாசினி
சன்பகத் தெவை நன்றென்று

கண்டு பலமரங் கண்டஞ் செய்கை கண்ட
வண்டொடு மாங்குயில் பாடா தொழிந்தண்டை
சென்று பற்புள்ளினாகு சேர்ந்த சபாவினில்
தன்றே சீதென்று தெரிந்தேகேஸ்வரா வென்று

வண்டினங் கூவிடவே — குயிலது
கண்டிசை பாடிடவே — குழுயிய

கொண்டைமயில் பயில் கூத்து வீளக்கழும்
கொஞ்சுங் கிள்ளை மொழி சாற்று முழுக்கழும்
ஏஞ்சா தியங்கிடு மாலை யிடத்துநின்
றஞ்சா தறுக்கு முழுக்கழும் கம்புகள்

ஈர்த்துச் செல்லும் வண்டிகளுஞ்
ஈந்தோடு கல்லேற்றிச் செல்லும்
ஙண்டிகளும்—ஒலித்தத

கூத்தண்யான முழுக்கங்க ளன்றியும்
எத்தணையோ தச்ச சிற்பா சாரியருந்
தத்தந் தொழில்களிற் குமத நீக்கலும்
உய்த்துளர்ந் தாவோர் வீழாவணி போலுங்களி

கூருந்தரமாய் வந்திடவே சிறந்திட வே
லையுந்திட வே — கொய் நடை

பெற்றிடு வேளையிற் குத்திரம் புரிய
அஞ்சுரை நெத்தெமை யுய்த்தோன்னாசித்து—ஆக்கம்

(3) பூரணமாட்சியின் காட்சிகள் பார்க்க வந்
தார்த் திடுவார் களிகூர — இவகு

தோரண வாயில்க ளோரணி யாயிருந்
தோரணங் கென்றுளந் தேற

பூரணமாகு நெறிச் செலு மாக்களின்
தோரணியாம் விழிகட் கிணிதாகளின்
ஆரணமேவு மஸ்ஜிதின் மீதிலின்
பார்ந்தாழியம் புரிவாரகமே யொத்து

ஆரம்புனைந்த மனி — விளக்கலங்
காரம் பொருந்து மனி — யணிபெற
நன்கு சிறந்து விளங்கின நாதனின்
நாம தியான முழங்கின வண்டரின்
வன்மன நொந்து கலங்கின — வத்தொடு
மின்புற விங்கு வந்தார்ந்து நீற்கும் பல
கூட்டத்தவ ரக மெய்த்திடவே — ஒரேமன
நரட்டத்துட விறையைத் தொழுவே — அப்பாலுங்க

ஞர்தொறும் மேற்கல்விக்காங் கழகங்களை
ஊக்கத்தொடும் நிறுவக் கடனே—யென்றும்
பேர்பெற்ற யெவனச் சோன கர் சேர்ந்தொரு
நேர்முகமாக மூன்ற்கிடுவீர் கல்விச்
செல்வங்கு செழித்திடுமே தழைத்திடுமே
நிலைத்திடுமே — இதற்கிறை

வன் துணை வேண்டு மடியவரின் துஆ
அட்சொடுங் கையேற்றருள் புரிவாணை

— ஆக்கம்

18. பாலர்கள் நாமிங்கு

பதம் பல்லவி

பாலர்கள் நாமிங்கு கூடுவோம் — பரன்

பரிவை நினைந்து ததி பாடுவோம்

சரணாநுபல்லவி

(1) சிலம் படைத்த சரந்திலினி வழைமந்து
சிறந்திடும் கலவிநிலை சிருட னுயர்ந்து
மேலவன் தயவினை விளம்பி விளம்பிப் பல
இங்கிட பத கீத சங்கீதம் பாடப்-பாவர்கள்

(2) எண்ணையு மெழுத்தையும் கண்ணை மதிப்போம்
இறைவனின் வேதநூ ஸறிந்திடத் துதிப்போம்
இப்பத ஞான விஞ்ஞானங்கள் படிப்போம்
எனில்லா விளை நிலை யேதெனச் சிந்திபோம்—பாலர்கள்

(3) தொழிற் சாலைகளிற் சேர்ந்து துரிதமாய்ப் பயில்வோம்
ஏழிலுறும் மரப்பொரு ஸினிமையோட்டமைப்போம்
பலரகத் தளபாடங்களைச் செய்து குவிப்போம்
பழகிப்பழகி யழ குரம் பெற வழைப்போம்—பாலர்கள்

(4) உலோக வேலைகள் செய்து பலன்டவோமே
உத்தம யந்திரங்க ஸியற்றிடுவோமே
ஷர் தொறுந் தொழிலகம் நிறுவிடுவோமே
உண்மைச் சுதந்திர மடைத்தெழுவோமே—பாவர்கள்

(5) அயர்வற வியந்திர மழைத்திட வேண்டும்
இயந்திர மியக்கியும் பயின்றிட வேண்டும்
பயிற்சியு முயர்ச்சியு மொருங்கே வந்திட வேண்டும்
முயற்சியே யிதற்கெல்லா மெழுச்சி தந்திட வேண்டும்
—பாலர்கள்

19. பாலகர் நாமிங்கு

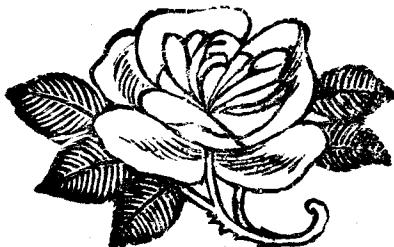
பதம் பல்லவி

பாலகர் நாமிங்கு கூடுவோம் — பரி

பாலகளைப் புகழ் தாடுவோம்

அனுபல்லவி

- (1) மக்காபுரம் பிறந்தோங்கும் நாதரை
மன் எப்புல்லாஹ் தவப் பாலகரை
மாதர சாமினு ரீண்ற சீலரை
மாட்சியுறப் புகழ்ந் தாடுவோம் – பாலகர்
- (2) மங்கை கதீஜா மனோரை மதச்
கிங்கே ரெனும் அவி மாதுலரை
திங்க எழைத்த செங்கோலரைத் தினந்
தேடித் துதித்து நின்றுடுவோம் – பாலகர்
- (3) அல்லாஹ் ஒருவளையே வளங்குவோம்
சொல்லால் நபி யிதையே வளங்குவர்
செயலா ஒருத்தியது மிதையே யவர்
சேமமுற்றூர் ஜெகத்தோ ரெல்லாருமே – பாலகர்
- (4) எல்லா மனுடருஞ் சோதரே யவர்
எல்லாருஞ் சமமானவரே யாரும்
நல்லாயிஷை யறிந் தொத்துழைத்தா வெமை
கில்லாதடே தொன்று மில்லை யினிப் – பாலகர்

அறபு—தமிழ்ச் சொற்றெருக்குதி

முன்னுரை (பக்கம் 10)

- 1 ஹதித் — நபிதாயகம்(ஸ்ல) அவர்களுடைய திருவாக்கியங்கள்
- 2 சரீயத்து — வழி; இல்லாமிய மார்க்கச் சந்டம்
- 3 உலமா — இல்லாமிய மார்க்க அறிஞர்கள்
- 4 திதாப் — புத்தகம்
- 5 காதி — நீதிபதி
- 6 குந்பா — பிரசங்கம்
- 7 இமாம் — தலைவர்
- 8 முஅஸ்லின் — பாங்கு (அதான்) கூறி முஸ்லிம்களைத் தொழுகைக்கு அழைப்பவர்
- 9 ஜமாத்து — ஒரு பள்ளிவாயிலைச் சேர்ந்தவர்களின் தொகுதி; கூட்டம்
- 10 மத்ரஸா — பள்ளிக்கூடம்
- 11 மஜ்ஜில் — சபை
- 12 மெள்ளிது — பெரியவர்கள் வாழ்க்கை வரணாற்றினை அவர்கள் பிறந்த தினங்களில் ஒதி தரும தாஸம் செய்வது.
- 13 கந்தாரி — அன்னதான விழா
- 14 கண்ணத்து — விருத்த சேதனச் சடங்கு
- 15 நம்மான் — இல்லாமிய ஆண்டின் ஒன்பதாவது மாதம். இம்மாதத்தில் முஸ்லிம்கள் நோற்பு நோற்பர்
- 16 பக்கீர் — இரங்துண்பவர்
- 17 பைத்து — பாடல்
- 18 தெள்ளவீத் — ஏகத்துவக் கொள்கை
- 19 லா இலாஹ் இல்லாஹ் முஹம்பதுர் ரகுலுல்லாஹ் — ‘வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ் அன்றி வேறு யாரும் இல்லை: முஹம்மது நபி (ஸ்ல) அவனுடைய திருக்துதரவர்’ எனும் இல்லாத்தின் அடிப்படை தமிழ்க்கை
- 20 ஸமான் — நம்பிக்கை
- 21 ஸக்காத் — முஸ்லிம்கள் மிது கடமையான ஏழைவரி

22 ஹஜ் — மூஸ்லிம்கள் மீது கடமையானதும் வசதி படை த்தவர் நிறைவேற்ற வேண்டியது மான் புனித மக்கா யாத்திரை

இறைபுகழ் (பக்கம் 29)

- 23 தீன் — மார்க்கம் (இல்லாததைக் குறிக்கும்)
- 24 குபிரர் — மத விசுவாசம் அற்றேர். இல்லாததை மறுப் போரைக் குறிக்கும்
- 25 நபி — தீர்க்கதறிச்
- 26 சுப்ஹானி — தூய்மையானவன்
- 27 தாறுப்பகா — நித்திய உலஸம்
- 28 அலீஸ் — மகிழ்மையானவன் (அல்லாஹ் உடைய திரு நாமங்களில் ஒன்று)
- 29 மகுல் — திருத்தாதர்
- 30 சமான் — 20
- 31 பஷர் — மனிதன்

ஐம்பெரும் கடமைகள் (பக்கம் 30)

- 32 அல்லாஹ் — ஏக இறைவன்
- 33 லா இலாஹ் இல்லாஹ் — வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ் அன்றி அன்று யாரும் இல்லை
- 34 மஸ்ஜித் — வணக்கத்தலம்
- 35 வக்து — நேரம்
- 36 ஜாம் ஆ — வெள்ளிக்கிழமை தண்பகலில் நடைபெறும் கூட்டுத் தீதாழுகை
- 37 ஸக்காத் — 21
- 38 முஸ்தபா — முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைக் குறிக்கும் ஒரு பெயர்
- 39 கஃபா — மக்காவிலுள்ள புனித ஸ்தலம்; மூஸ்லிம்கள் இதன் திசை நோக்கியே இறைவனைத் தொழுவர்
- 40 தவபா — பாவ மன்னிப்புத் தேடுதல்
- 41 ஹஜ் — 22
- 42 கூர் ஆன் — மூஸ்லிம்களின் பரிசுத்த வேத நூல்
- 43 ஆயத்து — வசனம்
- 44 கூழன் — கிரேக்க தேசம்
- 45 கூழு — இறைவணக்கத்தில் ஈடுபடுவதற்கு முன் மூஸ்லிம்கள் செய்யுந் தேக சத்தி

46 வாங்கு — இறைவணக்கத்துக்கு அழைத்தல்

47 அமான்கள் — நம்பி ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கும் பொருள்

டூரளங் சந்திரன் (பக்கம் 35)

- 48 அஹ்மது — முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைக் குறிக்கும் ஒரு பெயர்
- 49 து-அ — பிரார்த்தனை
- 50 நஹ்மான் — அருளாளன் (அல்லாஹ் உடைய திருநாம மங்களில் ஒன்று)

ஶோன்கர் கல்வி (பக்கம் 36)

- 51 மூஸ்லிமான் — மூஸ்லிம்
- 52 நபி உம்மததார் — நபிநாயகம் (ஸல்) அவர்களைப்பின் பற்றும் கூட்டத்தார் (மூஸ்லிம் சமூகத்தைக் குறிக்கும்)

மாமதினு அரசு (பக்கம் 37)

- 53 தீள் — 23
- 54 சமான் — 40
- 55 அறுஷ் — சிம்மாசனம்
- 56 குறைவி — இல்லாம் தோன்றிய காலத்தில் மக்காவை ஆட்சி புரிந்த குலம்
- 57 ஹிரூ — மக்காவுக்கருகில் நபி நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தியானஞ்சு செய்த மலைக்குகை. இத்தலத்தில் இறைவன் திருக்குர் ஆன் வசனத்தை முதன் முதல் நபியவர்களுக்குத் தேவ தூதர் ஜிப்ரீல் வாயிலாக அறிவித்தான்
- 58 ஜிபுறயீல் — 57
- 59 வஹி — தீர்க்கதறிசிகளுக்கு இறைவனால் அருளப்படுவன
- 60 ஆயத்து — 43
- 61 துனியா — இம்மை
- 62 மூஸ்லிமான் — 51

பகுதாதின் டீபே (பக்கம் 40)

- 63 டீபே — சங்கையானவர்; பொறுப்புள்ளவர்
- 64 தாதா — தந்தை

- 65 ஷய்கு — ஆத்மீகத் தலைவர்
 66 பாதுஷா அரசன்
 67 கொதுல் அல்லாம் — மேன்மையான இரட்சிப்பாளர்
 68 தப்தர் ஜீலாணி — இடத்தின் பெயர் (இது பலாங்கொ
 கெட்கருக்கு உள்ளது)
 அக்குறையின் கிறப்பு (பக்கம் 41)
 69 மஸ்ஜிதுல் அல்லா — அக்குறையில் இளைாமிய கட்
 டிடக் கலைக்கியைய அமைந்துள்ள ஜாம் ஆப் பள்ளி
 வாயில்
 தோபிமானம் (பக்கம் 42)
 70 அமல் — நன்மையான செயல்
 பூஞ்சரணமே மனமே (பக்கம் 44)
 71 வொலி — இறைச்சின நெருங்கியவர்; மார்க்கானானி
 72 மீரா மக்காம் — கண்டியில் அமைந்துள்ள சரித்திரப்
 பிரசித்திபெற்ற பள்ளி வாயல், மக்காம் என்பது தங்கு
 மிடம்
 மங்களம் யமின்று வார்தாய் (பக்கம் 46)
 73 மஹாய்குமார் — ஆத்மீகத் தலைவர்கள்
 74 கந்தாரி — அன்னதான விழா
 75 சல்லலாஹு — அன்னார் மீது சாந்தி
 சித்தி தந்தாஹும் (பக்கம் 48)
 76 இப்லீஸ் — சாத்தான்
 அலஹாஜ் வரவேற்பு (பக்கம் 48)
 77 அல்ஹாஜ் — புனித ஹஜ் யாத்திரையை நிறைவேற்
 றியவர்
 78 ஆயத்து — 43
 79 நகுவு — அறபு இலக்கணம்
 80 பிக்லம் — இல்லாமிய சட்டக்கலை

- 81 ஹறம் — கஃபாவைச் சுற்றியுள்ள புனித ஸ்தலம்
 82 ஹபத்துல் முகத்தில் — பலஸ்தினின் தலைநகராகிய
 யெறுசைத்தில் அமைந்துள்ள இப்புனித ஸ்தலம் மூல்
 விமகஞ்சு மக்கா, மதினைவுக்கு அடுத்தபடியாக விவே
 ட்மானது
 83 மீஸர் — எகிப்து
 84 பாதாது — கைத்திரில் நடிக்கரையில் அமைந்துள்ள
 இறந்தாம் அப்பாளியா கலீபாக்களின் தலைநகரமாய்த்
 நிறுந்தது; தற்போது இராக்கிள் தலைநகராகும்.
 85 வாலுமிர் — கெய்ரோ. தென்னிந்தியாவிலுள்ள காயல்
 பட்டணத்தின் அறபுப் பெயர்
 86 ஆலிம் — (இல்லாமிய மார்க்க) அறிஞர்
 87 பாழில் — மேன்மையானவர்
 88 ஹாபில் — இருக்குர் ஒனை முற்றுக மன்னமாய் ஒதக்கூ
 டியவர்
 ஹலகெந்றை மஸ்ஜிதுல் அன்வர் (பக்கம் 50)
 89 ஹிற்ரத் — தபியவர்கள் மக்காவிலிருந்து மதினைவுக்குச்
 சென்றடைந்த சம்பவம். இந்திகழிச்சியில் இருந்தே
 இல்லாமிய ஆண்டு கணிக்கப் படுகின்றது. (இப்பாட
 வில் ஹிற்ர 1330ம் ஆண்டு குறிக்கப்பட்டுள்ளது)
 90 மஸ்ஜித் — பள்ளிவாயல்
 91 துஆ — 49
 பாலகர் நாமிங்கு (பக்கம் 53)
 92 சரந்தில் — அடிறபியர் இலங்கையை அவ்வாறு அழைத்
 தனர்

